İGD, DÜNYA DEMOKRATİK GENÇLİK FEDERASYONU'NUN 10. KONGRESİ'NE KATILIYOR.



ilerici YURTSEVER gençlik

Yıl: 3
22-2-1978
500 kr.

51

gençlik birleş
kalıcı barış
için ileri !

ANTİ_EMPERYALİST, ANTİ_FAŞİST MÜCADELEDE GÜÇLERİMİZİ BİRLEŞTİRELİM.

onbeş günlük siyasi gençlik gazetesi



okullardaki ve yurtlardaki faşist işgaller kırılacaktır!

faşistler merkez binadan çıkarılsın!

EĞİTİM ENSTİTÜLERİ FAŞİSTLERİN ÇİFTLİĞİ KALAMAZ!

Eğitim Enstitüleri şimdiye değin kaynayan bir kazan, kanayan bir yara olmaktan çıkmadı. Bu okullara hala ilerici-yurtsever, demokrat öğrenciler gidememektedirler. Bu eğitim yuvalarındaki MHP'li ve Ülkü Ocaklı faşist elebaşıların haraç kesmeleri, kabadayılıkları, faşist işgalleri tüm azgınlığıyla devam etmektedir. Komandocu faşistlerin tüm yurt ölçüsünde kopardıkları gürültü, yarattıkları curcuna Eğitim Enstitüleri sorununu iki kat daha alevlendirdi. Başbakanın açıklamaları ve Milli Eğitim Bakanı'nın basın toplantısı soruna yeni boyutlar kazandırdı.

KOMANDOLARIN KOPARDIĞI GÜRÜLTÜNÜN ARDINDAKİ GERÇEKLER

Gerici-faşist çevreler ve onların vurucu güçleri, silah ve cephane üssü olarak kullandıkları Eğitim Enstitülerinde geri adım atmak istememektedirler. Bulundukları konumdan saldırılarını arttırmaktadırlar. Bunun nedeni gün gibi açıktır. Yasalara aykırı olarak ve gerici-faşist örgütlerin tavsiye mektuplarıyla okullara doldurulan öğrencilerin beyni faşist düşüncenin propagandasıyla doldurulacak ve bunlar kısa sürede mezun olup orta dereceli okullara yayılacaklardır. Güdülen amaç çift yönlüdür. **Birincisi,** ilerici-yurtsever düşünceli öğretmenlerin yetişmesini engelleyip öğretmen kurumlarının faşistleştirilmesi. **İkincisi,** mezun edilen ve yurdun her tarafına gönderilen öğretmenlerin eliyle, genç beyinlerin; Turancılıkla Türkçülükle, Irkçılıkla afyonlanmasıdır. Böylelikle de kendi çağdışı, gerici düşüncelerine yatkın gençlerin yetişmesini sağlamaktır. Gerici-faşist güçlerin bu amaçlarını boşa çıkarmak her yurtseverin görevi olmalıdır.

CAN GÜVENLİĞİ VE ÖĞRENİM ÖZGÜRLÜĞÜ FAŞİSTLERE VERİLEN ÖDÜNLERLE SAĞLANAMAZ

Geçtiğimiz günlerde Başbakan, Eğitim Enstitüleri ile ilgili Danıştay kararlarının kesinlikle uygulanacağını belirtti. Yasaların uygulanması olasılığı MHP'li ve Ülkü Ocaklı faşistleri deliye çevirdi. Komandolar tüm yurt çapında taşkınlıklara, gösterilere başvurdular. Faşist baskı, terör ve tehditlerini arttırdılar. MHP ile onun yan örgütleri ve tüm gerici-sağ basın koro halinde Enstitülere doldurulan komandoları masum (!) göstererek bunların mağdur edilmemesi yaygarasını bastılar. Kimi Eğitim Enstitülerinde faşist okul müdürleri, bizzat kendileri öğrencileri toplayıp **«Sizi buradan hiç kimse atamaz. Direnmeye devam edin.»** türünden kışkırtmalara giriştikleri görülmüştür. Bazı besleme gazetelerin yazarları da «90 bin öğrencinin sokağa atılması, aynı anda 90 bin silahın patlamasıdır. Anarşinin yüz kat artmasıdır.» biçiminde kışkırtıcı yazılar yazarak açıkça komandoları saldırılar düzenlemeye teşvik ettiler. Halk düşmanı maocu provokatörler de bunlardan geri kalmadılar. Maocu provokasyon ocakları **«90 bin Eğitim Enstitüsü öğrencisinin okullardan atılmasına karşıyız»** diyerek faşist bozkurtlarla birçok noktada birleştiklerini bir kez daha gösterdiler.

Gerici - faşist çevrelerin yoğun baskı çemberiyle sıkışan hükümet geri adım attı. Can günvenliği ve öğrenim özgürlüğünü ortadan kaldıran, yüzlerce ilerici - yurtseveri katleden, ilerici öğrencilere okuma hakkı tanımayan faşist zorbalara ödün verdi.

FAŞİSTLERE ÖDÜN VERİLMESİ İLERİCİ ÇEVRELERDE GENİŞ TEPKİLER YARATTI

Milli Eğitim Bakanı Necdet Uğur, düzenlediği basın toplantısında sorunla ilgili, ileri adım sayılabilecek kararlarla birlikte gerici faşistlere ödün sağlayan kararları da açıkladı. Gerici - faşist karması MC döneminde alınan öğrencilerin atılmayacağını, fakat Eğitim Enstitülerine giremeyen ve derslere devam edemeyen öğrencilere de okuma hakkı sağlanacağını açıkladı. Bundan başka Enstitülerin 4 yıla çıkarılacağını belirtti. Ancak şunu söylemek gerekir ki, faşist komandolara ödün veren kararı diğer kararlara kesinliklikle gölge düşürdü. İlerici-yurtsever gençlik, demokratik güçler, düzenledikleri toplantı ve gösterilerde, yaptıkları açıklamalarda sorunun bu biçimde çözüme kavuşamayacağını belirterek yasa dışı yollarla alınan MHP'li ve Ülkü Ocaklı komandoların atılmamasını istemişlerdir. Yeni girecek öğrencilerin katillerle aynı yerde öğrenime devam etmelerinin olanaksız olduğunu belirten demokratik örgütler, faşist baskı ve saldırılara aktif olarak katılmış olan tüm MHP ve Ülkü Ocaklı faşist müdür ve yöneticilerin açığa alınmasının ve cezalandırılmasının zorunlu olduğunu dile getirmişlerdir.

Demokratik örgütlerin yerinde saptamasına katılmamak mümkün değildir.

Faşist zorbaların okullarda bırakılmasıyla can güvenliğinin sağlanamayacağı açıktır. Çünkü okullarına gitmek isteyen ilerici - devrimci öğrenciler, okullarda yuvalanan faşist saldırganların, canilerin saldırılarıyla karşılaşacaklardır.

Parmak basılması gereken bir önemli nokta da şudur: Son olaylarında açıkça gösterdiği gibi, eğitim alanında ve yaşamın diğer alanlarında kararlı anti-faşist, anti-emperyalist bir politik çizginin izlenmemesi, faşist kudurganlığı yüreklendirdiği gibi maocu ve serüvenci akımların provokasyonlarına uygun koşullar sağlamaktadır. Böylesi bir politikanın sürmesinin ağır zorluklar ve sonuçlar getireceği kuşku götürmez bir gerçektir. Bu da emekçi halkımızın çıkarlarına ve ilerici - yurtsever gençliğin dirimsel istemelerine ters düşecektir.

Eğitim Enstitülerine gerçek çözüm Danıştay'ın almış olduğu kararların olduğu gibi uygulanmasıdır. Yani yasal hakları olmayan faşist komandoların atılması, faşist müdür ve idarecilerin açığa alınıp cezalandırılmasıdır. Bunun dışındaki çözüm yolları faşistlerin işine yarayacağı için kabul edilemez.

MAOCULAR FAŞİSTLERİ KOLLUYORLAR!

Gün geçtikçe gerici yüzleri açığa çıkan maocu bozkurtların, faşist bozkurtlarla birçok konuda bileştikleri bilinen bir gerçektir. Meydana gelen olaylar bunu en açık biçimde kanıtlamaktadır. Maocu akımlar ve onların provokasyon ocakları **«Şebekesi olan herkes okuluna devam edebilmelidir»** yaygarasını dillerinden düşürmemektedirler. Bunun ardında yatan gerçek şudur: **İlerici-yurtsever, devrimci gençlerin kanını akıtanların, can güvenliği ve öğrenim özgürlüğünü ortadan kaldıran faşist canilerin, katillerin, MHP ve Ülkü Ocaklı komandoların okullarına devam etmeleri bir haktır. Buna fazla şaşmamak gerek. Çünkü halk düşmanı maocular daha da ileri giderek MHP'nin kullandığı dille «90 bin Eğitim Enstitüsü öğrencisinin okullardan atılmasına karşıyız»** demektedirler. Bu, açıktan açığa faşist işgalleri savunmak, meşrulaştırmaktır. Faşistlerin elebaşlarını yüreklendirmektir.

Bu açıklama ile maocu bozkurtlar, faşist bozkurtlarla giderek daha fazla bağlaşma politikalarını derinleştirmektedirler. Kuşkusuz onlar «minareyi çalanın kılıfını hazırladığı» gibi, bu politikalarına «sol» bir görünüm kazandırmaktan da geri durmuyorlar. «90 bin öğrencinin faşistlikle damgalanmasına, MHP ve Ülkü Ocakları'na teslim edilmesine karşıyız» diyorlar. Bu demogojik çarpıtma ile konuyu başka bir noktaya çekmek istiyorlar. Faşitlerle bağlaşma politikalarını «faşizme karşı mücadele adı altında» maskelemek istiyorlar. Ama mızrak çuvala sığmıyor.

Herşeyden önce şu iyi bilinmelidir: Hiç kimse 90 bin Eğitim Enstitüsü öğrencisini faşistlikle damgalamıyor. Söz konusu olan, MC döneminde yerleştirilen bir avuç komandonun Eğitim Enstitülerindeki faşist işgalidir. Gerici faşist güçler bu işgaller yoluyla önemli mevziler elde etmişlerdir. Eğitim Enstitülerinde faşist tırmanış geniş boyutlara ulaşmıştır. Bu tırmanışın durdurulması, faşistlerin elde ettiği mevzilerden geri atılması için Danıştay kararlarının uygulanması, yasal olmayan yollarla okullara giren binlerce öğrencinin dışarıda kalmasına neden olabilir ve bu durum faşistlerin demogojik propogandalarına uygun olan bir ortam yaratabilir. Ama bu **boşluk** faşist demogojiye karşı yoğunlaştırılacak geniş bir teşhir kampanyası ile kapatılabilir ve bu propaganda ilerici-yurtsever güçlerin zaten hiç bir zaman gündemden indirmemeleri gereken, günümüzün en yakıcı sorunudur. Fakat bu «boşluk»u gerekçe diye ileri sürerek faşitlerin mevzilerinde kalmasına ses çıkarmamak, tersine onların mevzilerini güçlendirmek görevi de günümüzde maocu bozkurtlara düşmektedir. Onlar, faşist güçlerin demogojisine karşı yapılması gereken propaganda ile, faşistlerin bulundukları mevzilerden atılmasını karşı karşıya getirerek çok ince hesaplanmış gerici bir oyunu tezgâhlamaya çalışıyorlar. Maocu bozkurtçuklar böylelikle binlerce Eğitim Enstitüsü öğrencisinin haklarını savunan, onları faşist demogojinin etkisinden uzaklaştıran «vatan kurtaran aslan» misyonunu bir çırpıda hemen kazanmış oluyorlar. Ama ne yazık ki bu «misyon», şimdiye dek yayınlarının % 99'unu anti-sovyetizme, anti-komünizme ayıran, faşizme karşı savaşımı «sosyal faşizme karşı mücadele»ye çeviren maocu bozkurtçuklara hiç ama hiç yakışmıyor. Fareye uçmak nasıl yakışmıyorsa...

Ayrıca, sorunun en önemli yanı, hükümetin aldığı kararın **politik** bir karar olduğudur. Hükümet Danıştay kararlarını uygulamakla bir adım ileri atmış, ancak faşist komandoların işgaline yasal temel hazırlamakla geri bir adım atmıştır. Gerici faşist çevrelere verilen bu ödün, Eğitim Enstitülerine yasal olmayan yollarla giren öğrencilerin geleceğinin sınırlarını aşmış, doğrudan doğruya ülkemizdeki demokrasi savaşımının can güvenliği ve öğrenim özgürlüğü savaşımının geleceğini tehlike altına almıştır. Hatta hükümetin geleceğini bile yakından ilgilendiren bir konuma ulaşmıştır. Politik perspektiften yoksun maocu bozkurtlardan elbette böylesine çok yönlü ve uzun erimli değerlendirmeler beklemek kimsenin hakkı değildir! Çünkü onlar faşizme karşı savaşımı değil, faşist güçlerle birleşmeyi yeğlemektedirler. Şu gerçeğin altını özellikle çizmek gerekir ki, maocu bozkurtların faşist bozkurtlarla bağlaşma eğilimi, salt politik perspektiften yoksun oldukları için değil daha da çok gittikçe koyulaşan karşı-devrimci konumlarından, sınıfsal pozisyonlarından kaynaklanmaktadır.

«KİMİ, KİMİN ÖVDÜĞÜNÜ SÖYLEYİN, NEREDE YANILDIĞINI SÖYLEYELİM»

Geçtiğimiz günlerdeki olayların sonuçları; maocu bozkurtlarla faşist bozkurtlar arasındaki işbirliğinin daha da pekiştirilmesi için yoğun çabalar harcandığını göstermektedir. Gerici-faşist olduğu herkesçe bilinen Murat Bayrak: **«Çıkaracağım gazetede maocu yazarlara yer vermeyi düşünüyorum. Çünkü düşmanımız ortaktır»** diyor.

Maoculardan yararlanmak gerektiğini söylüyor. Bu konuda fazla söze gerek yoktur. Yalnız bu halk düşmanlarına, polis ajanlarına, serüvencilere şunu hatırlatmak yeterlidir: **«Kimi, kimin övdüğünü söyleyin, nerede yanıldığını söyleyelim.»** Bu bilimsel gerçek maocu provakatörlerin yüzlerine şamar gibi çarpmaktadır.

VARAN 40, VARAN 41, VARAN 42

İGD BURDUR, YENİŞEHİR VE ESKİŞEHİR ŞUBELERİ KURULDU

İGD'nin ilkeli anti-faşist, anti-emperyalist savaşımı ilerici-yurtsever gençliği etkilemeye devam ediyor. Bu politikanın sonucunda, geçtiğimiz günlerde İGD'nin üç yeni şubesi daha çalışmalarına başlamıştır. Böylelikle Burdur, Yenişehir (Ankara) ve Eskişehir'de de ilerici-yurtsever gençlik, onurlu savaşımın saflarına katılmış oldu. Kurulan yeni şubelerle İGD, yurdun büyük bir bölümünde dal budak salmış olduğunu dost düşman herkese göstermiştir. Şubeler kırkın üzerine çıkmış, üye sayısı da artma hızını sürdürmektedir. İlerici-yurtsever gençliğin örgütlenme sürecini daha da hızlandırmak, İGD'nin bayrağını her yerde dalgalandırmak için görev başına!...

İLERİCİ Yurtsever GENÇLİK ● Onbeş günlük siyasi gençlik gazetesi ● Sahibi : Rıfat GÜLER ● Sorumlu Yönetmen : Bahattin SEVEN ● Yönetim Yeri : Başmusahip Sok. No. 3/1 Cağaloğlu - İST. ● Yazışma adresi : P.K. 914 Sirkeci - İST. ● Posta çeki : Rıfat GÜLER 107301 ● Abone : 6 Aylık : 40 TL. - 12 Aylık : 80 TL. - Yurtdışı iki katı ● Türkiye Dağıtımı : TEMEL DAĞITIM ● Dizgi : ● Baskı : Karaca Ofset Matbaası ● Son baskı tarihi : 27.2.1978

GENÇLİK DÜŞMANLARI VE GENÇLİĞİN SAHTE DOSTLARI

NEREDE BİRLEŞİYORLAR?



Gençliğin baş düşmanları Amerikan emperyalizmi ve yerli işbirlikçisi tekelci sermayedir, büyük toprak ağalarıdır, gerici faşist güçlerdir. Bunlar yıllardır, halkımıza ve onun ayrılmaz parçası gençliğe karşı savaş açmışlardır. Bunlar yıllardır akademik-demokratik hakları doğrultusunda savaşım veren ilerici-yurtsever Türkiye gençliğinin üzerine kanla, kurşunla, terörle, baskıyla gitmişlerdir. Bunlar, gençliğin işçi sınıfıyla, halkımızla bağdaşma savaşımını boğmaya çalışmışlardır. **Turan Emeksiz'ler, Vedat'lar, Battal'lar, Taylan'lar, Deniz'ler, Mehmet'ler, Avni'ler, Barış'lar,** gençliğin anti-emperyalist, anti-faşist savaşımında şehit düşen yüzlerce ilerici-devrimci arkadaşlarımızdan sadece birkaç tanesidir.

Bir de gençliğin sahte dostları vardır. Bunlar, maocu, goşist, serüvenci, sözde sosyalist, her soydan ve boydan sapık, sekter akımlar ve gruplardır. Anti-emperyalist, anti-faşist savaşımda gençliğin rolünü abartan veya küçümseyen görüşleriyle, gençliği işçi sınıfından, emekçi halkımızdan koparmaya çalışırlar. Bunlar kendilerine hangi adı takarlarsa taksınlar, sonuç olarak gerici egemen güçlerin değirmenine su taşırlar. İstemeseler de bu böyledir.

Gençlik düşmanlarını ve gençliğin sahte dostlarını günümüzde birleştiren önemli noktalardan birisi, İGD düşmanlığıdır. Bunun abartılmış bir söz olmadığını anlamak için sağda ve «sol»'da yayınlanan yayın organlarına şöyle bir bakmak yeterlidir. Her sayısı, İGD düşmanlığı özel sayısı olarak yayınlanan bu yayın organları, İGD'nin işçi sınıfımızla, emekçi halkımızla bağlaşma politikasını saldırılarının ana noktası olarak seçmişlerdir. Bu, raslantısal bir seçim değildir. Çünkü, İGD'nin kısa geçmişine rağmen bu denli güçlenmesinde, yığınsallaşmasında, işçi sınıfıyla, emekçi halkımızla, ilerici-demokratik güçlerle bağdaşma politikası izlemesinin belirleyici rolü olmuştur.

Gençlik düşmanları ve gençliğin sahte dostları İGD'nin hızlı gelişimini durdurmak için iki yöntemi sürekli elde bulundurmuşlar ve uygulamışlardır: **Birincisi**, açık-çıplak saldırı: **İkincisi**, ihbar, iftira, dedikodu ve karalama türünden daha ince saldırı yöntemleri... İGD'nin tarihi bu iki yönlü saldırının içiçe geçtiği sayısız örneklerle doludur.

Kimi zaman dilimlerinde bu saldırılar ağırlaşmıştır. İşin en ilginç yanı, İGD'ye yönelik saldırıların egemen çevreler, gerici-faşist güçler tarafından başlatılıp, diğer sağ ve «sol» odaklar tarafından salvolu ateşlerle desteklenmesidir. Bu hep böyle olmuştur.

Son günlerde İGD'ye yönelik saldırılara yeni bir derinlik kazandırıldığı görülmektedir. Yine «mutad» olduğu gibi, tekelci sermayenin işaretini gören sağ ve «sol» odaklar salvolu ateşlere başlamışlardır. Kimileri İGD'nin defterini dürmek için İçişleri Bakanlığı'nın dosya hazırladığını ileri sürmektedir, kimileri İGD'nin hemen kapatılmasını istemektedir; kimileri faşist komandoların duvarlara yazdığı açıkça sırıtan provokatif sloganları İGD'ye maletmeye çalışmaktadır; kimileri patronların İGD'yi sevdiği konusunda kendisini ikna etmeye çalışmaktadır v.s...

Egemen çevrelerin, gerici faşist güçlerin, ve maocu bozkurtların İGD'ye saldırmaları anlaşılabilir birşeydir. Çünkü, bunlar işçi sınıfının, emekçi halkımızın, ilerici demokratik güçlerin, gençliğin can düşmanıdırlar. Ama kendilerine «sosyalist», «devrimci» diyen kimi kesimlerin gerici-faşist güçlerin korosuna katılmakta acele etmesini anlamak pek mümkün değildir. Anti-emperyalist, anti-faşist savaşımda daha etkin konuma girmesi gereken bu çevrelerin, asıl görevlerini bırakıp İGD düşmanlığı politikasında inat etmeleri kendilerine şimdiye dek hiçbirşey kazandırmamıştır, bundan sonra da kazandırmayacaktır. İGD'nin güçlenmesi ise hızından hiç bir şey kaybetmemiştir. Bu karşılaştırma bile onlar açısından düşündürücü olmalıdır. Ne yazık ki sözkonusu çevreler bu düşünceden bile yoksundurlar. İGD'ye yönelik saldırılar neden bu denli yoğun ve çok yönlüdür diye kendi kendilerine hiç soru sormadıkları gün gibi ortadadır. Ama bundan zararlı çıkacak olanlar da kendileridir. Bunu düşünmek de kendilerine düşer.

İGD'ye yönelik akıl almaz saldırı ve iftira kampanyası, İGD'nin doğru yolda olduğunu göstermektedir. Çünkü onun yolunu işçi sınıfı çizmiştir, aydınlık geleceğini göstermiştir. Hiç bir güç, saldırı ve iftira kampanyaları, cadı kazanları, ilerici yurtsever Türkiye gençliğini bu ışınlı yoldan döndüremeyecektir. Bu böyle bilinmelidir.

Ama bu, görevlerimizi ağırlaştırmaktadır. Örgütümüz, siperimiz, yüzakımız İGD'yi daha da güçlendirmek!.. Her yönden gelebilecek saldırılara karşı İGD'yi gözbebeğimiz gibi korumak!.. İlerici yurtsever Türkiye gençliği bu görevlerin de üstesinden gelmesini bilecektir. Mayıs ayının ortasında toplanacak 1. Büyük Kongre bunun somut bir göstergesi olacaktır.

maocular İGD İzmir şube başkanını pusuya düşürerek vurdular

FAŞİSTLERİN OLMADIĞI YERDE MAOCULAR İŞBAŞINDA

İGD İzmir Şube Başkanı Tarık Demirkan, 18 Şubat akşamı maocuların saldırısına uğradı. Kendilerine «Halkın Yolu» adını veren halk düşmanları Tarık Demirkan'ı pusu kurarak arkasından tabanca ile vurdular. Bununla da kalmayan Maocular yere yıkılan arkadaşımızı bıçakladılar. Gözü dönmüş maoculardan Ali Mesut Gökçe, nişanlısı Hatice Güleç, Zeki Mehmet Kahraman halk tarafından yakalandılar. İstanbul'da Sait Ulusoy'u öldüren faşist katil Alpaslan Alpaslan'ın yakalandığı gibi..



İGD İzmir şube başkanı Tarık DEMİRKAN

MAOCULAR İGD'YE, ONUN MİLİTAN ÜYELERİNE NEDEN SALDIRIYORLAR?

İzmir, işçi sınıfı hareketinin, demokratik hareketin güçlü olduğu bir kent. Faşistlerin hiçbir etkinliği yok. Ancak faşistlerin görevini üstlenen maocular da bu işi onlardan daha iyi yaptıklarını kanıtlıyorlar. Etki alanları her geçen gün daralan maocular ilerici gençlik hareketine azgınca saldırıyorlar. Faşistler gibi bir avuç olmanın verdiği hırsla saldırıyorlar. Ege Üniversitesi Kampüsünde bulunan Fen, Ziraat, Mühendislik, Diş Hekimliği Fakülteleri bu bir avuç maocu faşist tarafından işgal edilmek . isteniyor. İlerici gençlerin okullara sokulmaması için saldırıyorlar, provokasyonlar düzenliyorlar. İlerici gençlik hareketinin Ege'de serpilip, gelişmesi karşısında bu provokasyonlar birbirini izliyor. İşbirlikçi tekelci burjuvazinin işaretiyle hız kazanıyor saldırılar.

Maocular İGD üyelerine saldırırken esas amaçlarının İGD'yi kapattırmak olduğunu gizlemiyorlar. Bu konuda kampanyalar açıyorlar. Nitekim İGD Karşıyaka Şubesi maocuların, faşistlerin, polis kadrosu içinde yuvalanan faşist polislerin elbirliği ile kapatıldı. Şimdi aynı şeyi İzmir Şubesi'nde oynamak istiyorlar. Maocuların bu provokasyonlarına kimi «sol» çevrelerde yardım ediyorlar. Sözde ilerici basın olayları tam tersine çevirerek veriyor. Bütün bunlar saldırıların nereden kaynaklandığını somut olarak gözler önüne seriyor.

İŞBİRLİKÇİ TEKELCİ BURJUVAZİNİN - MAOCULARIN HEVESLERİ KURSAKLARINDA KALACAK.

İlerici Gençler Derneği kurulduğu günden bu yana işbirlikçi tekelci burjuvazinin, maocuların, her soydan sapık akımın birlikte tezgahladığı oyunları birer birer bozdu. Çünkü İGD hareketinin kökleri gençliğin içinden yükseliyor. İşçi sınıfı hareketi ilerici gençliğe sahip çıkıyor. Tarık Demirkan'ın vurulmasını protesto için Ege bölgesinde DİSK'e bağlı 20 bin işçi 20 Şubat günü 5 dakika üretimi durdurdular. İşçi-gençlik dayanışmasını hayata geçirdiler.

İşçi-gençlik dayanışması hem işbirlikçi tekelci burjuvaziyi, hem de gençlik hareketi üzerine hesaplar yapanları korkutuyor. Etki alanlarını daraltıyor. Bugün onlar da anlamışlardır ki İGD öyle kolay yutulur lokma değildir. Bunun için daha sinsi, daha alçakça planlarını uygulamaya koyuluyorlar.

Ancak, ilerici gençlik hareketi tüm oyunları ve saldırıları boşa çıkartacaktır. Maocuların bu kanlı saldırısının hesabı sorulacaktır. Bu böyle bilinmelidir.



BÜTÜN SİYASAL TUTUKLULAR SERBEST BIRAKILMALIDIR!

●Yusuf Küpeli'ye Özgürlük!

Ülkemizdeki siyasi tutukluların sayısı binleri aşmaktadır. Özellikle 12 Mart faşist döneminde yüzlerce yıl hapis cezası kesilen yurtseverlerin, devrimcilerin oluşturduğu siyasi tutuklular kitlesi, çeşitli anti-demokratik baskılara göğüs germek zorunda kalmakta, işkence gördüklerini belirten haberler gazete sütunlarından eksik olmamaktadır. Ülkenin dört bir yanındaki siyasi tutuklular bu anti-demokratik uygulamalara ve işkencelere karşı protesto seslerini yükseltmekte, açlık grevlerinden imza kampanyasına değin çeşitli yöntemlerle içinde bulundukları durumu demokratik kamuoyuna duyurmaktadır. **(İYG sayı 4 ve 10'a bakınız)**

Faşist yayın organları rahatlıkla içeri girerken ilerici, devrimci yayın organlarının içeri girmesi yasaklanmaktadır. Siyasi tutukluların bulunduğu cezaevlerinin sağlık koşulları da normal koşulların çok altındadır. Bu kötü sağlık koşulları ve kalitesiz yemekler, gencecik insanları ihtiyarlatmakta, ölümcül hastalıklara yakalanmalarına neden olmaktadır. Bir Harun Karadeniz'den, bir Hatice Alankuş'tan sonra yeni kurbanlar mı aranmaktadır. Böylesi bir tutum takınmak ne insanlık onuru ile, ne de altına imza attığımız İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi ile bağdaşmaz. Örneğin, haklarında verilen mahkumiyet kararı Yargıtay'a yasal süresi içerisinde gönderilmediği için Yusuf Küpeli ve arkadaşları iki yıl Mamak Askeri Cezaevi'nde tutulmuştur. Yusuf Küpeli'nin; kamuoyuna da geniş ölçüde yansıtıldığı gibi sağlık durumu çok bozuk olmasına karşın en küçük bir insanlık hakkından bile yoksun bırakılması, MC döneminde provokatif girişimlere hedef seçilmesi, tek kişilik bir hücreye verilmesi de göstermektedir ki, siyasi tutuklular üzerindeki anti - demokratik baskılar yüksek boyutlara ulaşmıştır.

MC döneminde ağırlaşan bu baskıların, günümüzde kalktığı konusunda elimizde yeterli kanıtların olmadığını rahatlıkla söyleyebiliriz. Gerçi, Yusuf Küpeli, Ertuğrul Kürkçü, Oktay Etiman Mamak'tan Niğde Sivil Cezaevine geçtiğimiz günlerde nakledilmişlerdir. Ama sorun bununla sınırlı değildir. Siyasal tutuklular üzerindeki baskılar tümüyle kaldırılmış değildir. Düşünce ve örgütlenme özgürlüğünden yana olduğunu açıklayan hükümet, insanlık dışı uygulamaların üzerine gitmek zorundadır.



Tüm ilerici, yurtsever devrimci güçlerin ve demokratik kamuoyunun bu konudaki tavrı açıktır. Ortak istem : 141. ve 142. gibi düşünce ve örgütlenme özgürlüğünü sınırlayan her türlü faşist yasanın kaldırılması, Devlet Güvenlik Mahkemeleri'nin yeniden kurulması girişimlerinin mahkûm edilmesi, içlerinde Yusuf Küpeli'nin de bulunduğu tüm siyasi tutukluların serbest bırakılmasıdır.

Bu arada aynı konuya faşist yayın organlarının da değinmesi ilginçtir. Varlık nedenleri ilerici, devrimci görüşlere karşı olmak, işkence yapmak, baskı ve korku yaratmak olan faşistlerin böyle bir şeyden sözetmeye hakları bile yoktur. Hele işkence edilerek öldürülen ilerici Kıbrıs'lı genç Muharrem Özdemir'in katillerinin Ülkü Ocakları üyesi olduğunun kesinlik kazanmasından sonra!...

SAİT ARAMIZDA

Bir yiğit devrimci arkadaşımız faşist canilerce bir komplo sonucu arkadan kurşunlanarak kahpece katledildi. Sandılar ki Sait arkadaşımızı yok edebilirler. Sandılar ki, onun çarpan yüreğini susturacaklar. Ama şunu iyi bilsinler, Sait bir değil, bin değil, milyonların yüreğinde, bilincinde, kininde ve inancında yaşıyor. Onun devrimci mücadelesi özgürlük türküleri her yerde, vurulduğu meydandan fabrikalara, okul sıralarından eli nasırlı köylülerin kıraç topraklarına kadar her yerde haykırılıyor.

Sait arkadaşımız inancı, yiğitliği, fedekârlığı ile hepimize örnek oluyordu. Duyarlıydı. Harekete, sınıf bilincini alarak katılmıştı. Faşistler onun bu kararlı ve inatçı savaşımından korktukları için boy hedefi yaptılar. Sait arkadaşımız burjuvazinin etki alanında olan ve çıkarları doğrultusunda kullandığı sporu, emekçi halkımıza mal etmek ve sınıf bilinci doğrultusunda kitle sporu uygulatmak için de savaşım veriyordu. İstanbul'da kurulmakta olan Amatör Sporcular Derneği (ASD)'nin kurucu üyesiydi. İGD'nin ve okulumuzun aktif bir elemanıydı. Sait okulumuzda, yüreğimizde her an yaşayacaktır. Savaşımı ve devrimci inancı bizlere ışık tutacaktır.

Sait arkadaşımızın ölümünden sonra, Maocu faşist «Halkın Sesi» gazetesinde Sait'le ilgili olarak yalan dolu bir yazı çıktı. Yazıda Sait'i maocu göstermek için ellerinden gelen yalanı sıralamışlar. Böylece okulumuza sızma amacını taşıdıklarını da gözler önüne sermiş oldular. Çünkü okulumuzda tek bir maocu bile yoktur.

Sait arkadaşımızın cenazesini bizlerin, İGD üyelerinin ve ailesinin üç gün süren devrimci eylemleriyle kaldırıldı. O zaman bu maocu bozguncular hiç ortada gözükmediler. Cenaze töreni yapıldıktan sonra da fırsatçı bir tavırla ortaya çıkıp Sait'e sahip çıkmaya çalışmaları onların sahte yüzlerini bir kez daha ortaya çıkardı. Akademimizde anti-faşist, anti-maoist birliğimizi merak ediyorsanız, savaşım azmimizi görmek istiyorsanız bize gelin.

Sait arkadaşımızın faşizme, emperyalizme ve maoculuğa karşı verdiği savaşımın bayrağını sonuna dek dalgalandıracağız.

ANADOLUHİSARI SPOR AKADEMİSİ
İLERİCİ - YURTSEVER ÖĞRENCİLERİ

YALAN MAKİNASI "HALKIN SESİ"

İGD üyesi Sait Ulusoy 27 Ocak Cuma akşamı Ülkü Ocaklı Faşist Alpaslan Alpaslan tarafından kahpece katledilmişti. Cenazesi binlerce İGD üyesinin katıldığı bir törenle 29 Ocak Pazar günü morgdan alınarak Trabzon'a gönderilmişti. Geçen sayımızda olayla ilgili yazımızda bu konuyu geniş olarak işlemiştik.

Sahtekârlıkları, yalancılıkları, karşı-devrimci yüzleri İLERİCİ YURTSEVER GENÇLİK'in çeşitli sayılarında belgelenen, kanıtlanmış olan anaç maocuların sesi «Halkın Sesi» dergisi, Sait Ulusoy'un öldürülmesinden sonra da aynı yola başvurdu. 7 Şubat 1978 tarihli 147 sayılı Halkın Sesi, «devrim şehidi Sait Ulusoy İGD'nin Rus uşaklığına karşı mücadele ediyordu» başlığıyla, masa başında hazırlandığı açıkça belli olan bir yazı yayınladı. Ve baltayı yine taşa vurdular. Çünkü yazdıklarının hiç birisi gerçek değil. Yine kurdukları hayalleri gerçek sanıp kaleme sarılmışlar.

Şimdi bu sahtekâr baylara soralım: İleri sürdüğünüz gibi Sait Ulusoy «Halkın Sesi» taraftarı idi ise cenaze töreninde neredeydiniz? Cenaze törenine katılmadığınıza ve katılmak konusunda da en küçük bir gayret göstermediğinize göre akla iki şey gelmektedir: Ya Sait Ulusoy «Halkın Sesi» taraftarı değildi, ya da İGD'lilerden korktuğunuz için cenaze törenine katılmadınız!... Hadi cevap ver bakalım yalan makinası «Halkın Sesi»!...

ilerici yurtsever gençlik DAHA DA GÜÇLENSİN!



• İYG, işci-köylü-öğrenci gençliğin gür sesidir!

• Satılan her İYG, emperyalizme, faşizme ve gericiliğe indirilen bir darbedir!

«İyi eğitilmiş, güçlü yerel siyasi örgütler olmadan en kusursuz biçimde örgütlendirilmiş olsa da, bütün Rusya için en iyi gazete hiç bir işe yaramaz.» (Lenin, Ne Yapmalı, Sol Yayınları. Sayfa 196)

«Bir gazete, sadece bir kolektif propagandacı ve kolektif ajitatör değil, aynı zamanda kolektif bir örgütleyicidir de.» (Lenin, Ne Yapmalı, S. 200)

«Gazete, okuyucularını; faşist cehalete halkın bütün iç ve dış düşmanlarına, Vatan Cephesinin birliğini açık ve gizli bozanların hepsine karşı amansızca mücadele etme anlayışı içinde haber vermeye, yön göstermeye, ve eğitmeye zorunludur. Onun görevi: Sokak sansasyoncuları ve içeriksiz boşboğazlıkla ilgilenmek değil, günün en canlı sorunlarını da, iç ve dış politik olayları da doğru bir biçimde aydınlatmaktadır.» (G. Dimitrof, Rabotniçesko Delo 31 Mayıs 1945)

« 'Mladejka Iskra» gazetesi, remsist ve bütün halk gençliği ile irtibatımızı sağlamalıdır. Onun şimdi gençlik arasına yeteri kadar girmemesinin nedeni, bu gazetenin yayılması için enerjik önlemler alınmamasıdır. Abonelerimiz gazeteyi satın alacak ve yayılmasıyla ilgilenecek kimseler olmalıdır. Gazetenin köylerde, işletmelerde, işyerlerinde ve okullarda sürekli alınması için özel bir biçimde çalışılmalıdır. Bundan sorumlu belirli kişiler olmalıdır. Gazete satıcılarından oluşan geniş bir şebeke kurulmalıdır. Bu alanda çok büyük çaba harcanmalıdır, yoksa gazete kitleye ulaşamaz. Bundan başka gazetenin gençler tarafından anlaşılması, ilgi çekici olması gerekir. Gazete gençliğin gereklerine, çıkarlarına ve kültürel yapısına cevap vermelidir. On beş bin sayı iliniz için çok azdır. Gazetenizin yayılması ve okunması, RMS'nin bu alandaki bilinç ve aktifliğini gösteren bir barometredir.» (G. Dimitrof, Seçme Eserler, II Temel Yayınları, Sayfa 275)

İYG 3. yılında gençliğin savaş boylarında, en ön saflarda, yol gösterici ve eğitici görevini sürdürüyor. Çıkışından bugüne kadar yüzde üç yüzlük bir artış gösteren İYG, bu onurlu yere, örgütlü olarak gelişen, büyüyen işçi-öğrenci-köylü gençlik hareketi savaşerlerinin özverili çabaları ile gelmiştir.

İYG bugünlere nasıl ulaştı, nasıl çıkıyor, her sayısı elimize geç veya zamanında nasıl ulaşıyor, dağıtımı hangi sorunlarla karşı karşıya? Her İYG okuru bu soruları bir kez de olsa kendi kendine sordu mu? Bu sorulara yanıt verebilme derecesi, gazetesine, davasına bağlılığının da derecesidir.

İYG'nin daha geniş gençlik kesimlerine ulaştırılması için bir tanıtma ve abone kampanyası başlatıyoruz. Kampanya süresince İYG'yi tanıtıcı bildiriler, broşürler ve mektuplar tüm demokratik gençlik kesimlerine ve demokratik kuruluşlara gönderilecek, daha başka girişimler yürütülecektir. Bu kampanya sırasında abone sayısı artırılmalıdır. Bu konuda en büyük görev İYG'yi satan dağıtan, abone olan ve satın alan tüm arkadaşlarımıza düşmektedir. Kesinlikle zorunlu olan ve küçümsenmemesi, gözardı edilmemesi gerekli olan en önemli görevimizi yerine getirmeliyiz. Gün, söz söyleme değil çalışma günüdür.



İYG yaşamın her alanında, fabrikalarda, okullarda, atelyelerde, tarlalarda tüm gençlerin elden bırakmadığı, yol gösterici ve daha etkin bir güce ulaştırılmalıdır. Bu görevlerin başarılması için, İYG'nin satışı artırılmalıdır; yaşamın tüm birimlerine kadar sokulmalıdır; daha fazla haberlerle ve yazılarla beslenmelidir; bugüne kadar ulaşmadığı yerlere sokulmalı, en yaygın bir biçimde tanıtılmalıdır. **Satılan her İYG, emperyalizme, faşizme ve gericiliğe indirilmiş ağır bir darbedir!**

İYG'nin girmediği, hiç bir okul, hiç bir fabrika, hiç bir atelye, hiç bir kasaba ve hiç bir köy kalmamalıdır!

İYG İSCİ-KÖYLÜ-ÖĞRENCİ GENÇLİĞİN GÜÇLÜ SESİDİR!

abone istek fişi



6 aylık ☐ **1 yıllık** ☐

Abone koşulları
Yurtiçi
6 aylık : 50 TL.
1 yıllık : 100 TL.
Yurt dışı iki katıdır.

ADI, SOYADI ....
....
ADRES ....
....
....
MESLEĞİ ....
YAŞI ....

DİSK 11 YAŞINDA



Türkiye işçi sınıfının devrimci sendikal örgütü DİSK, sınıf savaşımında 10. yılını da geride bıraktı. 11 yıl önce, 13 Şubat 1967'de, sınıf uzlaşmacısı Türk-İş'in, işçi sınıfına ihanet politikasına karşı çıkan, sınıf sendikacılığını kendilerine ilke edinen T. Maden-İş, Lastik-İş, Basın-İş, Gıda-İş ve Maden-İş Federasyonu (Zonguldak) bir araya gelerek DİSK'in kuruluşunu ve nedenlerini açıkladılar.

5 sendika ve 30.000 üye ile kurulan DİSK, bugün ulusal çapta 27 sendika ve 600.000'e varan üyesiyle sürekli güçlenen, tek konfederasyon olma yolunda ilerleyen bir örgüttür.

DİSK'in 11 yıl gibi çok kısa bir süre içinde böylesine yığınsal bir nitelik alması elbette nedensiz değildir.

DİSK'in kısa zamanda işçi sınıfının saygınlığını kazanmasının ana nedeni, sınıf ve kitle sendikacılığıdır. İşçi sınıfının ekonomik çıkarlarını sonuna dek savunması ve uzlaşmacı olmamasıdır. Ekonomik savaşımın yanında politik savaşımda da etkin işlevler görmesidir.

DİSK TÜRKİYE İŞÇİ SINIFININ SAVAŞ TARİHİNE SAHİP ÇIKTIĞI İÇİN GÜÇLENİYOR, GELİŞİYOR.

DİSK'in bu denli gelişmesinin nedenlerinden biri hatta en önemlisi, işçi sınıfımızın geçmişine sahip çıkması, işçi sınıfının savaş yolunu izlemesidir.

Türkiye işçi sınıfı hareketi bu birikim sonucu, burjuvazinin 51 yıldır yasak koyduğu uluslararası birlik-dayanışma-savaşım günü 1 Mayıs'ı 1976'da yüzbinlerle kutluyordu. İşbirlikçi tekelci burjuvazinin yüreğine korku salıyordu.

Demokratik hak ve özgürlükleri koruma mitingleri işçi sınıfının savaşım kararlılığını gösteriyordu. Yüzbinlerce işçi, emekçi, aydın, genç faşizme geçit vermemek için dolduruyordu meydanları.

DİSK'in gelişimini baskı ve terörle engellemek isteyen gerici, faşist güçler Bursa'da Maden-İş üyelerine ölüm kusuyor ve Muammer Çetinbaş katlediliyordu. DİSK, cinayeti protesto etmek için Bursa'ya akıyordu. Bursa tarihindeki en kitlesel gösteriyi yaşıyordu.

Faşizme tırmanan işbirlikçi tekelci burjuvazi, gerici güçlere bir ihtardı tüm bu eylemler. Ancak gerici güçler, işçi sınıfı hareketini ezmek için ellerinden geleni ardlarına koymuyorlardı. Gizli - açık terör örgütlerinin provokasyonları, faşist darbe girişimine zemin hazırlamak için birbirini izliyordu. Egemen güçler, her geçen gün kendisini daha fazla tehdit eden işçi sınıfı hareketini ezmek için DGM'leri gündeme getiriyordu.

İŞÇİ SINIFIMIZ DGM'LERE GEÇİT VERMİYOR.

DİSK, işbirlikçi tekelci burjuvazinin bu oyununu da bozuyordu. DGM'lerin geçmemesi için savaş bayrağını yükseltiyordu. 16 Eylül 1976 günü işçi sınıfımız ulusal çapta direnişe geçiyordu. Örgütlü, bilinçli bir direnişe, 16 Eylül'de üretim durdu. Hayat durdu. Burjuvazi şaşkına döndü. Şaşkınlıkla saldırdı. Kan döktü. Profilo'da Yakup Keser'i katletti. Buna karşın işçi sınıfının gücü karşısında ezildi. DGM geçmedi.

Kimileri bu şanlı eylemi karalamaya, küçük düşürmeye çalıştı. Maocularla, burjuvaziyle aynı safta yerlerini aldılar. «Oyun içinde oyun» aradılar, işçi sınıfımızın bu görkemli eylemi karşısında küçüldükçe küçüldüler.

DİSK 10. YILINA ÇETİN SAVAŞLARDAN GEÇEREK GELDİ.

1976 yılı işçi sınıfı hareketinin, sınıf savaşımının yoğunluk kazandığı bir yıl oldu.

DİSK, 10. kuruluş yılına böyle geldi. 10. yıl kutlamaları işçi sınıfı hareketinin aldığı boyutları sergilemesi açısından ilginçtir. Kutlama şöleni, uluslararası işçi dayanışmasının somutlandığı bir alan oldu.

1 Mayıs 1977'de 1 Mayıs Alanı'nda 750 bin emekçi toplandı. Türkiye'deki 1 Mayıs tüm kapitalist ülkelerdeki 1 Mayıs kutlamalarından görkemliydi. Ancak CIA, MİT, maocu-faşist çeteler 1 Mayıs Alanı'nı kana buladılar. 36 yurtsever katledildi. Ama 1 Mayıs'ın görkemine leke sürülemedi. İşçiler, gençler, kadınlar, tüm çalışanlar daha o gün üzerlerine kurşun yağarken «Haydi 1 Mayıs 1978'e» belgisini yükselttiler.

Türkiye işçi sınıfı grev meydanlarında, miting alanlarında, savaş boylarında çelikleşiyordu.

30 Mayıs 1977 günü, işbirlikçi tekelci burjuvazinin en gözü dönmüş kesimi, MESS patronları, DİSK'in temel direği Maden-İş'i çökertmek için savaş açıyordu.

Tekellerin egemenliğini kırmak, faşist tırmanışa son vermek için tüm ulusal demokratik güçlerin eylem ve cephe birliği bir zorunluk olarak kendisini dayatıyordu.

DİSK, 29 Temmuz 1977 günü Ulusal Demokratik Cephe'nin içinde yer alacağını ve tüm ulusal demokratik güçlerin de böylesi bir cephe içinde yeralması gerektiğini vurguluyordu.

«UDC'de birleş» belgisi geniş yankılar uyandırdı. Sorun öylesine açık bir biçimde ortaya konulmuştu ki, gerici çevrelerde tam bir telâş ve korku, sözde «sol» çevrelerde ise tedirginlik yarattı. İşbirlikçi tekelci burjuvazi, gerici-faşist güçler, yıllardır ülkeyi cephelerle yönettiğini unutarak; **«cepheleşmenin ülkeyi böleceği»** gülünç iddiasının arkasına sığındı, DİSK'e, işçi sınıfının yolunda yürüyen güçlere karşı saldırıya geçtiler.

İŞBİRLİKÇİ TEKELCİ BURJUVAZİ KENDİSİ İÇİN BÜYÜK BİR TEHLİKE HALİNE GELEN DİSK'İ ETKİSİZLEŞTİRMEK İÇİN HAREKETE GEÇİYOR

İşçi sınıfının her demokratik çıkışını kanla boğmak isteyen burjuvazi hemen arkasından DİSK'in kapatılması için yaygara koparmaktadır. DGM direnişi sırasında, 1 Mayıs sonrasında burjuva basını **«DİSK kapatılmalıdır»** kampanyasını açıyordu. Burjuvazi DİSK'e böylesine cepheden saldırırken öte yandan daha ince hesaplar yapıyor ve DİSK yöneticileri hakkında asılsız iddialar çıkararak işçilerle yöneticileri birbirine düşürmeye çalışıyordu.

İşbirlikçi tekelci burjuvazinin tek arzusu kendisi için korkulu bir rüya olan DİSK'i parçalamak, sınıf uzlaşmacılığı çizgisine çekmektir. Bunun için de DİSK'te Ekim 1977 başlarında meydana gelen olaylar tezgâhlandı. Burjuva basını **«DİSK bölünüyor»**, **«DİSK'te büyük ölçüde kopmalar olacak»** vb. gibi yaygaraları manşete aldı. İşin ilginç yanı burjuva ve maocu basında böyle bir saldırı kampanyasının başlatılması ile aynı anda kimi «sosyalist» akımların da bu kampanyaya katılması oldu. MESS patronlarının lokavtı bunun arkasından geldi.

DİSK'İ BÖLME HESAPLARI BOŞA ÇIKIYOR.

Ancak DİSK'i bölmek, sınıf sendikacılığını yoketmek kolay değildi. Çünkü DİSK'in temelleri Türkiye işçi sınıfının tarihsel savaşımı üzerinde yükseliyordu. DİSK'i bugünlere getirmek için işçi sınıfı kanını, canını vermişti, veriyordu...

İşbirlikçi tekelci burjuvazinin ve gerici güçlerin hesapları DİSK 6. Genel Kurulu'nda boşa çıkarıldı. Kongrede alınan kararlar sınıf ve kitle sendikacılığı ilkelerinin ışığında alındı. Sınıf ve kitle sendikacılığından ödün verilmedi. İşçi sınıfı DİSK'teki sendikal birliğin güçlendirilmesi için ne kadar kararlı olduğunu dost-düşman herkese gösterdi. İşbirlikçi tekelci burjuvazinin, gerici çevrelerin, sözde «sol» unsurların DİSK üzerindeki hesaplarını kursaklarında koydu.

DİSK 11. YILINI KUTLUYOR.

6. Genel Kurul sonrası DİSK'in ilk eylemi 13 Şubat 1978 günü 11. kuruluş yıldönümü toplantısı oldu. İstanbul Spor ve Sergi Sarayı'nda toplanan binlerce işçi, DİSK'e uzanacak her kirli eli kırmada ne kadar kararlı olduklarını gösterdiler.

disk'in 11. yılı kutlandı

DİSK'in 11. kuruluş yılı 13 Şubat 1978 akşamı İstanbul Spor ve Sergi Sarayı'nda binlerce işçinin katıldığı bir şölenle kutlandı.

«141-142'ye Hayır, «Yaşasın Sosyalizm» belgilerinin yazılı olduğu dev bir pankart üzerindeki DİSK amblemi, üye sendikaların bayrakları ve **«1 Mayıs 1978'de 1 Mayıs Alanı'nda» «Bütün Ülkelerin İşçileri Birleşiniz»** pankartları salonu süslüyordu.

İşçilerin hep bir ağızdan gür bir sesle haykırdığı **«İleri Demokratik Bir Düzen», «UDC'de birleş», «İşçi Sınıfı Partisine Özgürlük», «Haydi 1 Mayıs 1978'e», «DGM'yi Ezdik, MESS'i Dize Getirdik», «Yaşasın DİSK»** belgileri salonda yankılanıyordu. Atılan belgilerin politik içeriğinin yüksek oluşu, geceye anlam kazandıran en önemli yandı.

DİSK'in kuruluş yılını kitlesel olarak kutlamak bir gelenek haline gelmiştir. Her 13 Şubat, işçi sınıfımızın devrimci sendikal örgütünün birliğinin güçlendiği bir eylem alanıdır. İşçi sınıfımız 11. kuruluş yıldönümünde de örgütüne olan bağlılığını, kutlama gününü anti-faşist bir kitle gösterisine dönüştürerek gösterdi. İşbirlikçi tekelci burjuvazinin DİSK üzerinde oynadığı oyunlara geçit vermeyeceğini, örgütünü kararlılıkla savunacağını dosta-düşmana kanıtladı.

DİSK Genel Sekreteri Fehmi Işıklar'ın kısa konuşması ve sınıf savaşımında düşen şehitler için saygı duruşundan sonra DİSK genel başkanı Abdullah Baştürk kürsüye gelerek açış konuşmasını yaptı.

DİSK Genel Başkanı Baştürk; DİSK'in bugünlere gelişine dek verdiği onurlu savaşımdan örnekler vererek, DİSK'in bundan sonra da demokratik sınıf ve kitle sendikacılığı, sendikal hak ve özgürlüklerin korunması, geliştirilmesi, 141 ve 142. maddelerin kaldırılması, faşist yuvaların dağıtılması yolunda kararlılıkla savaşım vereceğini vurguladı.

Baştürk'ün konuşması sık sık; **«İşçi Sınıfı Partisine Özgürlük», «UDC'de Birleş»** belgileri ile kesildi.

Kutlama şöleni, hazırlanan senaryoya göre devam etti. Ruhi Su ve Korosu, Sümeyra Çakır, Dostlar Tiyatrosu, Hasat Halk Oyunları Topluluğu, Melike Demirağ, Tülin Nutku gibi sanatçıların okudukları türkü ve marşlar coşkuyla izlendi.

Kutlama şöleni gecenin geç saatlerinde hep bir ağızdan söylenen **«Enternasyonal»** marşıyla sona erdi.

binlerce maden-iş üyesi ve tüm ilericiler haykırıyor:

" mess'i dize getirdik "

40 bin metalurji işçisinin, işbirlikçi tekelci sermayenin saldırgan örgütü MESS'e karşı 8 aydır sürdürdükleri şanlı grev utkuyla sonuçlandı. Kavel grevlerinin, Demir Döküm, Profilo, DGM direnişlerinin, 1 Mayısların savaşım geleneklerini yükseklere çıkaran Maden-İş'li grevci işçiler haklarını söke söke aldılar. MESS patronlarının, gerici faşist güçlerin, maocu ajanların, «sosyalizm» maskesi altında grev kırıcılığı yapanların oyunları sökmedi. MESS patronlarının DİSK içinde geliştirdikleri bölücü gelişmelerden güç alarak uygulamaya koydukları lokavtlar metalurji işçilerini yıldıramadı. İşçilerin sınıf bilinci, kararlılığı, savaşım azmi MESS patronlarının, işçi sınıfı düşmanlarının saldırılarına üstün geldi. Grevci işçiler, sınıf sendikacıları saldırıları göğüsleyerek, engelleri aşa aşa ekmek ve onur kavgalarını başarıya ulaştırdılar. **«Olumlu bir sonuca ulaşmadan, fabrikalara başlar dik bir şekilde girmenin olanakları sağlanmadan direnişe son vermemeye ant içen»** yiğit Maden-İş grevcileri işçi sınıfı tarihine altın harflerle yazılacak şanlı bir savaşım verdiler. Ulusal ve uluslararası barış ve demokrasi güçlerinin desteğini yanında bulan grevci işçiler yılmadan sonuna kadar direndiler. MESS patronları dize geldi. İşçiler şimdi daha güçlü daha savaşkan, başlar dik dönüyorlar fabrikalarına.

GREVLER SIRASINDA İŞÇİ SINIFININ GERÇEK DOSTLARI VE SINIF DUŞMANLARI NET BİR ŞEKİLDE BELİRGINLEŞTİ

Sınıf savaşının keskinleştiği koşullarda işçi sınıfı düşmanları, grev kırıcıları kendilerini açığa vurdular. Burjuvazi Maden-İş'i ekonomik olarak çökertemeyince yalan ve iftira kampanyasına, grev kırıcı yöntemlere hız verdi. Burjuvazinin işçi düşmanı kampanyasına «sol» görünen, «sosyalist» geçinen kişi ve kuruluşlar da katıldı. Bunların başında burjuva propagandasının, anti-komünizmin gönüllü savunucuları maocu hainler geliyordu. Ancak işçi sınıfının gerçek dostları en sıcak dayanışma içindeyken; umutsuzluk tohumları saçmaya, **«oyun içinde oyun»** aramaya çalışanlar olmadı değil.

Maden-İş üzerindeki bu sağlı «sol»lu saldırılar, yükselen işçi sınıfı hareketine karşı egemen güçlerin uygulamak istedikleri genel saldırı planının bir parçasını oluşturmaktaydı. Saldırıların Maden-İş ve DİSK ile birlikte İGD, İKD, TÖB-DER gibi işçi sınıfının yolundan yürüyen demokratik kuruluşlara da yöneltilmesi bunun somut kanıtlarıdır. Maocu ajanlar, sözde «sosyalistler» işbirlikçi tekelci sermayenin ve gizli servislerinin bu planını uygulama görevini bilerek ya da bilmeyerek üstlenmiştir. Bir yandan sınıf sendikacılığını yıkıcı, grev kırıcı girişimler sürdürülürken, bir yandan da İGD, İKD, TÖB-DER gibi demokratik kuruluşları karalama kampanyalarına, yıkıcı ve bölücü çalışmalara hız verildi. **Bu sağ ve «sol» gruplar dünyada örneği görülmemiş bir biçimde, burjuva kaynaklı haberleri yaymak ve burjuva basınına saldırı malzemesi sağlamak için birbirleriyle yarışa girdiler.** Sözde eleştiri adı altında, Nazlı Ilıcak, Refik Sönmezsoy, Rauf Tamer gibi yeminli anti-komünistlerle aynı sözleri, aynı yöntemleri kullanmaktan çekinmediler.

Maden-İş grevleri safları daha net olarak belirginleştirdi. Burjuvazinin çanağından yalayanlar, şimdiye dek işçi sınıfının yandaşı görünme cambazlığını göstermiş sahte solcular, kalemini burjuvazi sıkışınca sağa kıranlar, sözde yazarlar ve mizahçılar, maocular, her soydan ve boydan bozguncular, yiğit metalurji işçilerinin soylu savaşımına karşı haçlı seferlerine giriştiler. Grevi kırmak, yılgınlık yaratmak işçilerin birliğini kırmak için yürütülen bu kampanya, sınıf savaşının sert çarkları arasında dağılıp gitti.

ULUSAL VE ULUSLARARASI DAYANIŞMANIN ÖNEMİ

«Her grev, işçilere, yalnız olmadıkları için durumlarının umutsuz olmadığını anımsatır.» Gerçekten de Maden-İş grevleri gerek ulusal demokratik güçlerin; gerekse diğer ülkelerdeki işçi, gençlik ve kadın örgütlerinin yardımıyla ulusal ve uluslararası dayanışmanın somut bir göstergesi olmuştur.

Bütün bunlar Maden-İş grevlerini gerek ulusal, gerekse uluslararası alanda soylu bir dayanışma eylemine dönüştürmüştür. Dayanışma eylemleri grevcilerin savaşımına güç katmış ve grevlerin başarıya ulaşmasında önemli bir etken olmuştur. Bu gerçek kimilerinin gözlerini köreltecek derecede aydınlıktır.

«Yolumuz işçi sınıfının yoludur» belgisini kendisine kılavuz edinen ilerici gençliğin özverili çalışmaları, bu dayanışma eylemlerinde büyük bir önem taşımaktadır. Maden-İş Genel Başkan Vekili Kemal Daysal'ın İGD'nin 2. kuruluş yıldönümü kutlama gecesinde yaptığı konuşmada belirttiği gibi; **«Kampanyanın İGD' nin örgütlü bulunduğu iller ve bölgelerde yoğun ilgi görmesi bunun en açık kanıtıdır.»**

İŞÇİ SINIFININ KAZANIMLARI

İmzalanan toplu sözleşme, işçi sınıfının bu zorlu ve özverili savaşımına yaraşır bir düzeyde olmuştur. Başta ücret artışlarını en düşük düzeyde tutmak isteyen, yan ödemelerde, izin sürelerinde ve sosyal haklarda en ufak bir artışı bile çok gören MESS patronları isteklerinin çoğundan vazgeçtiler.



Aylık ücretlere 4500 ile 7200 lira arasında zam alındı. Yakacak, bayram, izin ödemelerindeki zamlar % 200'ü aştı. Haftalık çalışma süreleri 1. yıl için 47,5, 2. yıl için 46,5 saate indirildi. MESS'in grevde geçen süre içindeki ikramiye, yan ödeme, sosyal hakların verilmemesi konusunda takındığı uzlaşmaz tutum sökmedi. İkramiyeler enaz iki katına çıkarıldı. Çocuk zammı, öğrenim, evlenme, doğum, askerlik ödeneği gibi diğer sosyal haklar genişletildi. MESS, DGM direnişlerinde işten atılan işçilerin tazminatlarını ödemek zorunda kaldı.

Ve bu şanlı grev sonunda yenilen Maden-İş değil, işbirlikçi tekelci sermaye olmuştur, MESS olmuştur.

Ne var ki Maden-İş'in bu başarısını çekemeyenler ve gölge düşürmeye çalışanlar var. Başta tekelci burjuvazinin kiralık kalemleri, bir yandan ücret artışlarının hayat pahalılığını da beraberinde getireceğini, öte yandan Maden-İş'in hiçbir başarı kazanmadığı ve işçileri aldattığını yaymaya çalışıyor. Kuşkusuz daha pek çok işçi sınıfı düşmanı, sözde «sosyalist» kişi ve kuruluş daha önce olduğu gibi burjuvazinin bu yalanına arka çıkacak ve sözüm ona eleştiri adı altında Maden-İş'i yıpratmak isteyecektir. Nitekim burjuvazinin «sol» kolu maocu ajanlar, çeşitli sapık akımlar burjuva kalemşörleriyle aynı anda bu işi üstlenmeye başlamışlardır. Aynı şekilde kimi sözde «sosyalistler», alınamayan bazı ekonomik hakları ön plana çıkararak, toplu sözleşmelerde de **«oyun içinde oyun»**lar aramaya çıktılar. Ancak nasıl grev süresince başvurdukları yalanlar sökmediyse Maden-İş'in başarısına gölge düşürmeyi, gelişmesine set çekmeyi amaçlayan bu girişimler de sökmeyecektir.

TOPLU SÖZLEŞMELERİN YÜRÜRLÜKLERİNIN BİRLEŞTİRİLMESİ BİR TAVİZ Mİ?

Bilindiği gibi Maden-İş sendikası baştan beri MESS'in dayatmak istediği grup sözleşmelerine karşı çıkmıştır. Sonunda sendikanın dediği olmuş, işyerlerinin durumu ayrı ayrı görüşülmüştür. Fakat tüm işyerlerinde sözleşmelerin bitiş tarihi 1.9.1979 olarak belirlendi. Bunun böyle olması bir taviz, MESS'in isteğini kabul etme anlamına mı geliyor?

Eğer 8 aydır süre gelen grevlerden doğru dersler çıkarılabilirse; yürürlüklerin birleştirilmesinin hiç de bir taviz veya MESS'e boyun eğme olmadığı görülecektir. **Şanlı direniş göstermiştir ki, Maden-İş grevleri gibi yığınsal grevler sınıf sendikacılığı açısından bir tehlike olmaktan çıkmıştır. Aksine böylesi grevler işbirlikçi tekelci sermayenin korkulu rüyası olmaktadır. Bu aynı zamanda «giderek iş kolu düzeyinde genel grev, dayanışma grevi haklarını fiilen işler duruma getirecektir.» Bu diyalektik etkilenmeyi, işçi sınıfı hareketinin gerisine düşen politik körler elbette anlayamıyacaktır.**

İŞÇİ SINIFININ IDEOLOJİK VE POLİTİK KAZANIMLARI GREV SÜRESİNCE BİR KAT DAHA ARTTI

İşçi sınıfı, demokratik güçler, Maden-İş grevleriyle ekonomik kazanımların yanında kalıcı politik kazanımlar ve savaşım deneyleri elde ettiler. Her şeyden önce grevler işçi sınıfının savaşım azminin, politik gücünün sınandığı bir savaş okulu olmuştur. Bu savaş okulunda yetişen işçilerin sınıfsal bilinçlenmesi hızlandı. Sömürünün sınırlandırılması ve ortadan kaldırılması için verilen savaşımda birlik olmanın gerekliliği somut olarak görüldü. İşçi sınıfının birliğinin yolları açıldı.

Maden-İş, işçi sınıfının çözüm bekleyen temel sorunlarının ne olduğunu gösteriyor. Kıdem tazminatının artırılması, lokavtların yasaklanması, genel grev ve dayanışma grevi hakkının alınması bu görevlerin başında yer almaktadır. Sınıf sendikacılığı, grevlerin temel hedef olmadığı, işçi sınıfımızın hedefinin «ileri demokratik bir düzen» olduğu bilimsel gerçeğini de gözardı etmiyor.

Grev boyunca her yönden gelişen işçi-gençlik dayanışmasını sürdürmek, bu dayanışmayı yeni savaşım yöntemleriyle güçlendirmek ilerici gençliğin yeni dönemde de en önemli görevlerinden biri olacaktır.

burjuvazinin çanağından yalayanlar

«Düşük üretimle çalışıp işçiye tam aylık ödeme yerine, ithalattaki dar boğaz geçilene kadar fabrikaların kapanması, işverenlerin lehinedir. Üstelik grevlerin tesiriyle işverenler bu yıl daha az vergi ödeyeceklerdir. Stok hammaddeleri varsa, mamulleri yeni fiyat alacağından daha çok kâr edeceklerdir. Kısacası bugünkü manzaraya bakıldığında MESS grevlerinin sona ermesi, işverenden çok işçinin hayrınadır.» (1 Şubat TERCÜMAN)

«Maden-İş'in Haziran seçimlerinden hemen önce, hiçbir hazırlık yapmadan ve mamul stokları ile hammadde stokları yerinde iken, işçilerin randımanı zaman içinde düşürülmeden, döviz sıkıntısı büyük sanayicileri zorlarken başlattığı grevlerde geçen günler toplu sözleşme kapsamının dışında tutuldu.» (Yalçın Küçük, YÜRÜYÜŞ, Sayı 149)

«İşveren kesimi bunda (işkolu sözleşmesi) ısrar etmiş ve neticede grup sözleşmesi imzalanmıştır.» (8 Şubat, TERCÜMAN)

«Sonuçta belirli bir düzeyde de olsa işkolu sözleşmesi kurallarının önemli bir bölümünü Maden-İş'e kabul ettirmiştir. (YÜRÜYÜŞ, Sayı 149)

«İmzalanan bu sözleşmeyle MESS grup sözleşmeleri hedefine ulaşmış ve hatta aşmıştır.» (HALKIN SESİ, Sayı 147)

«O tarihlerde hayli sert ve uzlaşmaz bir görünüm içersinde bulunan Maden-İş yöneticileri, Ecevit'in «tek başına iktidara gelmesi» hesabına güvenmiştir. ...Artık MC iktidarı yoktur. Grevdeki işçilerin umudu Ecevit iktidardadır.» (1 Şubat, TERCÜMAN)

«Politik yanlış oluşu iki açıdan sözkonusu. Birincisi «umutları» CHP'nin muhtemel bir iktidarında görüp «ileri demokratik bir düzenin» kurulabileceğine» dayandırmak. Böylece grev dayatmasını kendi öz gücüyle sonuçlandırmak yerine varsayılan bir iktidarda görmek.» (YÜRÜYÜŞ, Sayı 149)

«Ama aynı tecrübe işçi sendikalarına da «işvereni ezme» hayaliyle yola çıkmanın bir anlam taşımadığını anlatmış olmalıdır.» (5 Şubat, HÜRRİYET)

«İşçilere gösterilen hedefler ise bir bakıma yanıltıcı. ...MESS'i ezeceğiz denilerek işçilere abartılmış bir hedef gösterilmiş olmaktadır.» (YÜRÜYÜŞ, Sayı 114)

«Onların amacı «MESS'i ezeceğiz» gibi sahtekârca sloganlarla grevin temel taleplerini unutturmak, hedef şaşırtmaktı.» (HALKIN SESİ, Sayı 148)

TÜRKİYE İLERİCİ GENÇLİĞİNİN DE KAT
SİLAHSIZLANMA ÜZERİNE AVRUPA GE

SONUÇ BE



Silahsızlanma üzerine Avrupa Gençlik ve Öğrenci Konferansı, 20-22 Ocak 1978 tarihleri arasında, Budapeşte'de (Macaristan) yapıldı. Konferansı, örgütleme fikri, Avrupa Gençlik ve Öğrenci Toplantısı'nda atılmıştı. Konferansın düzenlenmesi, 13-16 Mart 1977 tarihinde, Kezsthely-Balaton'da (Macaristan) yapılan ve 26 Avrupa ülkesinden gençlik ve öğrenci örgütlerinin katıldığı Danışma Toplantısı tarafından kararlaştırıldı.

Uluslararası, bölgesel ve ulusal gençlik ve öğrenci örgütlerini, değişik politik, ideolojik ve dinsel eğilimleri temsilen 29 ülkeden 254 delege konferansa katıldı; bölgesel ve uluslararası örgütlerden ve kuruluşlardan 16 gözlemci de konferansta yer aldılar. Türkiye ilerici gençliği de bir delegasyonla Konferans'a katılmıştır.

Keszthely toplantısındaki anlaşma temeli üzerinde, aşağıdaki başlıklar hazırlık seminerlerinin gündemi içine ve konferans kapsamına alınmışlardır:

1 — **Yumuşama sürecini askerî alana uzatma gerekliliği, politik ve askerî yumuşamanın ayrılmazlığı;**

2 — **Uluslararası silahsızlanma antlaşmalarının uygulanması için, somut kararlar için, silahsızlanma üzerine halen süren ve gelecekteki görüşmelerin ve antlaşmaların, nükleer silahsızlanmaya doğru yönelen görüşmelerin başarılı ve etkili olarak bitirilmesi için savaşım;**

3 — **Silahsızlanmanın sosyo-ekonomik sonuçları, silahsızlanmanın gençliğin durumuna etkisi, dünya çapında silahsızlanma ile ulusal ekonomilerin gelişmesi ve yeni uluslararası ekonomik düzen arasındaki bağlılık;**

4 — **Silahsızlanma için savaşımda gençlik ve öğrenci örgütlerinin işbirliği ve ortak eylemleri.**

Konferans'ın hedefi, Avrupa gençliğinin ulusal ve uluslararası örgütlerinin, silahlanma yarışıyla, barışı tehdit etmeye karşı, silahsızlanma yararına, yumuşama ve tüm dünyada silahlanma yarısının sona erdirilmesi için, bu alanda yeni işbirliği olanaklarının ana hatlarını çizmek için, ortak ve bireysel eylemlerini gözden geçirmekti.

Gündemdeki maddeler üzerinde açık ve yoğun tartışmalardan sonra, konferansa katılanlar son zamanlarda yumuşamanın genel olarak olumlu bir yolda geliştiğinde anlaştılar.

Belirli, özellikle patlama noktasındaki alanlarda gerginliğin azaltılmasının önemini kabul ederek, katılanlar, yumuşamanın uluslararası bir nitelikte olması gerektiğini öne sürdüler. Barış ve güvenlik birbirinden ayrılmazdır. Barış, savaşın yokluğundan da öte bir şeydir. Bu nedenden dolayı, tüm Avrupa devletleri çatışmaları olanaksız duruma getirerek, kıtamız üzerinde karşılıklı güven ve işbirliğini kurmaya çalışmalıdırlar. Yumuşama sürecinin dünyanın tüm bölgelerine uzanması, kalıcı barışın kurulması için, tüm düzeylerde hükümetler, halklar ve gençlik arasında işbirliğinin gelişmesi için en uygun koşulları yaratır.

Konferans'a katılanlar, politik yumuşama alanında elde edilen başarıları coşkuyla karşıladılar ve kalıcı barışın ancak, yumuşamanın politik ve askerî yönlerinin aynı zamanda geliştirildiği takdirde sağlanabileceğini vurguladılar. Bu, en önemli görevi —silahlanma yarışını sona erdirme ve silahsızlanmayı sağlama— başarmak için uygun koşullar yaratır.

Katılanlar, silahların ve özellikle nükleer silahların büyük yığılmasının, Avrupa kıtasının düşman askeri bloklara bölünmesinin; yumuşamayı daha fazla pekiştirme, güvenlik ve işbirliği hedefleriyle, Avrupa halkları ve gençliğinin yaşamsal çıkarlarıyla uyuşmadığının üzerinde kuvvetle durdular.

Politik alanda yumuşamanın belli gelişimi içinde, küçük ve sınırlı da olsa bazı adımlar atmak mümkün olmuştur. Aşağıdaki konular üzerinde uluslararası anlaşma ve ittifaklar imzalanmıştır: Üç alanda nükleer silah denemelerinin yasaklanması, nükleer silahların çoğaltılmaması, nükleer silahları atmosferde, deniz ve okyanus yataklarında yığmanın yasaklanması, stratejik silahların SSCB ve ABD tarafından sınırlandırılması, bakteriolojik silahların yasaklanması ve tasfiyesi, çevreyi değiştirme tekniklerinin askerî ve diğer düşman kullanımının yasaklanması.

Konferansa katılanlar, silahlanma yarışını kısıtlama alanında çok sayıda kararlar alınmasına karşın, askerî harcamaların artmaya devam ettiği, silahların yığılmasının sürdüğü üzerinde durdular. Silahlanma yarışına hız veren, karşılıklı güvensizliği derinleştiren, silahsızlanma hedefine yönelik kararların alınmasını engelleyen, yeni tip ve biçimde kitle kırım araçları yaratılıyor.

Gittikçe daha fazla ülkeyi içine alan silahlanma yarışı, uluslararasında korku ve güvensizlik tohumları saçıyor, insanların halen varolan büyük sorunlarının çözümünde o kadar çok gereksinilen kaynakların bir kısmını boşa harcıyor, yumuşama sürecini tehdit ediyor. Bu, bugünkü koşullar altında, yumuşamayı askerî alanda güçlendirme, insanlığı nükleer bir savaş tehdidinden kurtarma görevinin ve uzun dönemde, nükleer silahsızlanmayı da içine alan genel ve tam silahsızlanma hedefine ulaşmanın böyle büyük bir önem kazanmasına neden oluyor.

Silahlanma yarışında sınırlamaları başarma ve onu silahsızlanmaya ilerletme için, kıtamızda «soğuk savaş» atmosferini yeniden canlandırma, devletler arasında gerginliği yükseltme, yumuşamayı yavaşlatma ve tersine döndürme için her girişime karşı savaşılmalıdır.

Katılanlar, askerî endüstrilerin, sivil maddelerin üretimine çevrilmesiyle ilgili toplumsal, ekonomik ve teknolojik sorunların, işçilerin ve gençliğin tüm olarak toplumsal yaşamsal çıkarlarına zarar verilmeksizin yenilmesi inancındadırlar. Katılanlar, ulusal planlama ve uluslararası işbirliğinin bu sorunları çözmede önemini vurguladılar.

Silahlanma yarışı, büyük halk kitleleri için yiyecek, hammadde ve enerji kaynakları sağlama, çevrenin korunması, Asya, Afrika ve Latin Amerika ülkelerinde sömürgecilik ve sömürüden doğan ekonomik geriliğin tasfiyesi gibi ciddi ve büyük sorunları içine alan, çok sayıda dirimsel önemde uluslararası sorunları çözümlemeyi ciddî biçimde engellemektedir. Tüm askerî harcamaların ana kısmının değişik yerlerdeki çekişmelerin halledilmesine ve barışçıl amaçlara kaydırılması, yaşam standartlarını yükseltme, insanların temel haklarının gerçekleştirilmesi ve diğer toplumsal sorunların çözümü gibi önemli başarılar doğurabilir.

Katılanlar, daha adil bir uluslararası ekonomik düzenin kurulması ile silahlanma yarışını gemleme ve silahsızlanma arasında bir bağın olduğu görüşünde birleştiler.

Gelişmekte olan ülkelerin çoğu, hâlâ, ulusal egemenliğe saygı, tüm devletlerin haklarda tam eşitliği ve karşılıklı yararlılık, her halkın kendi sosyo-ekonomik ve toplumsal gelişmesinde özgürce karar verme hakkına aykırı düşen, haksız ve eşit olmayan ekonomik ilişkilerden acı çekmektedirler.

Katılanlar, Devletlerin Ekonomik Hakları ve Görevleri Tüzüğü'nü, Birleşmiş Milletler Genel Toplantısı'nın 7. Özel Oturumu'nun dokümanını, Ticaret ve Gelişme Üzerine Birleşmiş Milletler Konferansı'nı göz önünde tutarak, toplumsal sorunları ve ekonomik azgelişmişliği yenmek için, ulusal bağımsızlık ve egemenliği pekiştirmek için somut kararları desteklediler. Yeni uluslararası ekonomik düzeni kurma savaşımının uluslararası bir karakteri vardır. Baskıdan, yoksulluktan ve insan onursuzluğundan kurtulma, barış için bir önkoşuldur. Bundan dolayı, daha adil bir uluslararası ekonomik düzen kurma, yalnız, gelişmekte olan ülkelerin çıkarına değil, aynı zamanda o, dünya barışı savaşımında da gerekli bir unsurdur. Bunlara ancak, barışçı ve adil çözümlemelerle, uluslararası gerginliğin ve çekişmelerin çözümünde zor kullanımı ve tehdidinin önüne geçilmesinin garanti edilmesiyle ulaşılabilinir. Katılanlar silah ticareti sorununun ciddîliğini vurguladılar ve bu ticaretin azaltılması üzerine uluslararası anlaşmaların başarılabileceği yolunda umutlarını belirterek, bu sorun üzerinde görüşmelerin başladığına dikkati çektiler.

Gençlik ve öğrenci örgütleri gelişmekte olan ülkelerin çıkarlarını, özellikle barış ve işbirliği dünyasında, tüm ulusların kendi doğal kaynakları üzerinde egemen denetimi anlamına gelen, daha adil, yeni uluslararası ekonomik düzeni kurma savaşımında, politik, toplumsal ve ekonomik gayretlerini sarfetmelidirler.

Konferansa katılanların görüşüyle, tüm ülkelerin güvenliği koşulları içinde, silahlanma yarışını sona erdirme ve nükleer silahsızlanmayı da içine alan tam ve genel silahsızlanmaya varma hedefindeki tüm gayretler, her halkın kendi politik, ekonomik ve toplumsal seçimini demokratik yolla belirlemesi garanti edilerek, aşağıdaki öneriler üze-

ILDIĞI
NÇLİK VE ÖĞRENCİ TOPLANTISI'NIN
ELGESİ

Budapeşte, 20-22 Ocak 1978



rinde odaklanmalıdır :

- Artan nükleer silahlanma yarışına son verilmesi;
- Nükleer silah denemeleri üzerine tam ve genel bir yasaklama için uluslararası bir antlaşmanın imzalanması;
- Nükleer silahların azaltılması ve onu takiben tasfiyesi ve tüm devletler tarafından nükleer silah üretimine aynı anda son verilmesi;
- Genel ve tam silahsızlanma anlamında, nükleer silahların toptan yasaklanmasını getirmek;
- Tüm devletlerin güvenliğini sağlama gereği hesaba katılarak, silahlı kuvvetlerin ve geleneksel silahların azaltılması;
- Genel olarak, yeni tip ve sistemde silahların geliştirilmesini ve üretimini yasaklama temelinde uluslararası bir anlaşmanın imzalanması; katılanlar Nötron Bombasının geliştirilmesinin ve üretilmesinin silahlanma yarışının şiddetlenmesinde diğer tehlikeli bir etken olduğu görüşündeler;
- Yabancı üslerin kaldırılması, yabancı birliklerin bulundukları ülkelerden ayrılması, askerî blokların yavaş yavaş ortadan kaldırılması ve onların Avrupa'da son olarak aynı zamanda çözülmesi için gereken politik koşulların yaratılması;
- Kimyasal silahların üretiminin, geliştirilmesinin ve yığılmasının yasaklanması, bu gibi silah yığınlarının tasfiyesi;
- İlgili her devletin egemen kararı temelinde, karşılıklı yarar temelinde, uluslararası hukukun tüm normlarına önem vererek, silahsızlanma için bölgesel kararlar alınması, örneğin barış bölgelerinin kurulması;
- Avrupa'da güvenliğin, tüm Akdeniz bölgesindeki güvenlikle yakından bağlı olduğunu gözeterek, katılanlar, bölgede hâlâ varolan açık çatışmaların barışçıl çözümü ve bölgede başka çatışmaların çıkmasını ortadan kaldıracak kararların alınması üzerinde kuvvetle durdular, bölgede silahların daha fazla yığılmasına karşı, Avrupa'nın askerî ittifaklara bölünmesinin üstesinden gelinmesi süreci, dış askerî varlığın yavaş yavaş uzatılması için konuştular;
- Birleşmiş Milletler Tüzüğü'ne ve Avrupa Güvenliği ve İşbirliği Nihaî Senedi'ne uygun olarak —uluslararası anlaşmazlıklarda güç ve tehdidin kullanımından vazgeçme ilkesine ve devletlerarası ilişkilerde, dokunulmaz bir kanun olarak anlaşmazlıkların barışçı yolla halledilmesine katkıda bulunabilecek— kararların kabulü, uluslararası ilişkilerde güç kullanmama üzerine tüm dünyayı kapsayan bir antlaşmanın sonuçlandırılması;
- Nükleer silahlara sahip olan veya olmayan, büyük veya küçük, gelişmiş ve gelişmekte olan devletlerin, tüm toplumsal, politik güçler ve kişilerin, barış güvenlik ve işbirliği ikliminin yaratılmasında yaşamsal bir çıkarı olan gençlik ve öğrenci örgütlerinin gayretleri yoluyla, genel ve tam silahsızlanmaya doğru yolda daha etkili kararların gerçekleştirilmesi;
- Birleşmiş Milletler'in silahsızlanma sorunları üzerine rolünün artırılması; bu bakımdan, silahsızlanma görüşmelerinin, bu sorunları çözmede, tüm devletlerin eşit katılımıyla uluslararası yaşamın yeni gelişmelerinin gereksinimlerini yansıtması gerektiği belirtildi;

Avrupa gençliğinin, Avrupa için barışçı bir geleceği güven altına alma ve silahlanma yarışının toplumsal ve ekonomik yönlerinin üstesinden gelmede özel bir çıkarı vardır. Bundan dolayı, gençliğin barış, silahsızlanma ve uluslararası işbirliği için savaşımda özel bir sorumluluğu vardır.

Barış, karşılıklı anlayış ve işbirliği için eğitimin, silahlanma yarışını sona erdirme ve silahsızlanma için olumlu tavırlar yaratılmasında büyük önemi vardır. Çocukları ve genç insanları şiddet ve haksızlık konusunda uyandırmak acildir. Kitle haberleşme araçlarıyla şiddetin ilerletilmesi durdurulmalıdır. Çocukların ve yetişkinlerin eğitiminde, savaş oyuncaklarının ve savaş oyunlarının tehlikelerinin farkına varma sağlanmalıdır.

Bugün gençlik ekonomik, ve toplumsal sistemlerine bakılmaksızın, devletler arasında uluslararası işbirliğine etkide bulunabilecek daha iyi olanaklara sahiptir. Konferans değişik politik, ideolojik ve dinsel yönelimli gençlik örgütleri arasında silahsızlanma lehinde işbirliğinin mümkün olduğunu gösterdi.

Avrupa gençliği ve öğrencilerinin ve onların değişik eğilimli örgütlerinin, kalıcı ve adil bir barışı güçlendirme, Avrupa'da ve tüm dünya üzerinde silahsızlanma için artan sorumluluklarının bilincinde olarak, katılanlar aşağıdaki hususlarda anlaştılar :

1 — Silahlanma yarışının yavaşlatılması yolunda ilerlemeyi garanti etme için, yeni kitle kıyım araçlarının üretiminin yasaklanması, silahların ve silahlı güçlerin azaltılması sürecine geçiş için, doğrudan uluslararası denetim altında genel ve tam silahsızlanma için savaşımda, değişik gençlik ve öğrenci örgütleri tarafından yeni tip çalışmaların ve insiyatiflerin sahnelenmesini, gelecekte tüm Avrupa gençlik işbirliğinin temel amaçlarından biri olarak görmektedirler.

2 — Yumuşama ve silahsızlanma politikasının daha fazla gelişmesi için halkların, kamu güçlerinin, değişik politik hareketlerin ve partilerin, sendikaların ve değişik örgütlerin çabalarına katkı için, gençlik örgütleri kendi güçlerini kullanmalıdırlar.

3 — Gençlik örgütleri, gençliği barış, karşılıklı anlayış ve işbirliği ruhu içinde eğiterek, her çeşit savaş propagandası ve militarizme karşı, güveni artırarak, değişik düzeylerde gençlik temaslarına ve değişimine önem vererek Avrupa Güvenliği ve İşbirliği Konferansı Nihaî Senedi'nin şartlarının uygulanmasına katkıda bulunarak, çok yanlı işbirliğini daha da geliştirmeli ve güçlendirmelidirler.

4 — Katılanlar, çeşitli ülkelerde, silahsızlanma üzerine Avrupa Gençlik ve Öğrenci Konferansı sonuçlarının mümkün olan en geniş şekilde yayılması için çalışma üzerinde anlaşmaya vardılar.

5 — Uluslararası gençlik ve işbirliğini daha genişletmek için, uluslararası gençlik kampları, festivaller, kültürel çalışmalar, tüm düzeylerde delegasyonların değişimi ve diğer çabalar gerçekleştirilmelidir.

6 — Gençlik ve öğrenci örgütleri, ülkelerinde barış, yumuşama ve silahsızlanma için çalışan diğer güçlerle işbirliği için olanakları araştırmalıdırlar.

7 — Silahlanma yarışının yavaşlatılması ve genel ve tam silahsızlanmanın başarılması alanında, tüm insiyatifler lehine ulusal ve uluslararası düzeyde geniş uluslararası kamu desteğinin sağlanmasına gençlik örgütleri etkin olarak katkıda bulunmalıdırlar.

8 — Gençlik örgütleri, uluslararası ve bölgesel hükümetsel-olmayan gençlik ve öğrenci örgütleri ile silahsızlanmadan sorumlu Birleşmiş Milletler organları arasındaki sürekli çalışma temaslarını güçlendirmenin gerekli olduğu görünüşündedirler. 1978'de Cenevre'de toplanacak silahsızlanma üzerine Uluslararası Hükümetler-Dışı Örgütler Konferansı'nı, Birleşmiş Milletler Genel Kurulunun Silahsızlanma üzerine Özel Oturumu'nu, Silahsızlanma Üzerine Avrupa Gençlik ve Öğrenci Konferansı'nın kararları hakkında, Konferans'ın geniş politik görüşler doğasını yansıtacak biçimde bilgilendirecekler.

9 — Katılan örgütlerce ortak yürütülecek, Silahsızlanma İçin Avrupa Gençlik ve Öğrenci Eylem Günü örgütlenmesi düşüncesi selamlandı.

10 — Katılanlar, barış, yumuşama ve silahsızlanma sorunlarının dünya çapında barış hareketine önemli katkı yapacak 11. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali'nin programı içinde yansıtılacağına dikkati çektiler.

11 — Yumuşama lehinde, silahlanma yarışının yavaşlatılması hedefinde ortak ve bireysel eylemleri sonuçlandırmak için değişik yönelimli, ulusal, bölgesel ve uluslararası gençlik ve öğrenci örgütlerinin katılımıyla, iki-yanlı ve çok-yanlı eylemler, konferanslar ve diğer insiyatifler örgütlenmelidir. Silahsızlanma üzerine Avrupa Gençlik ve Öğrenci Konferansı'nı, yumuşama süreci ve silahsızlanma sorunlarıyla, Avrupa Güvenliği ve İşbirliği Nihaî Senedi'nin tam uygulanmasıyla uğraşan, ulusal, bölgesel ve uluslararası düzeyde değişik çalışmalar izlemelidir.

Katılan örgütler, Silahsızlanma Üzerine Avrupa Gençlik ve Öğrenci Konferansı'nı örgütlediği ve evsahipliği yaptığı için ve Keszthely (Balaton)'da görüşme toplantısını, taslak komitesinin iki oturumunu toplamasından dolayı, sağlanan mükemmel çalışma koşulları ve Konferans'a katılanlara gösterilen titiz konukseverlik için Macaristan Ulusal Gençlik Konseyi'ne takdirlerini belirttiler. Aynı zamanda onlar, Macaristan Ulusal Gençlik Konseyi'ni Konferans hazırlıklarında ve Konferans sırasında yürüttüğü, böylece değişik Avrupa gençlik ve öğrenci örgütleri arasında işbirliğinin gelişmesine, barış, yumuşama ve silahsızlanma için çalışan güçlerin birliği davasına katkı yapan, politik çalışmasını hayli takdir ettiler. Katılanlar, Macaristan Halk Cumhuriyeti Hükümeti'ne, Macaristan halkına ve gençliğine, konferansa gösterdikleri ilgi, destek ve canlı konukseverliklerinden dolayı minnettarlıklarını belirttiler.

Budapeşte, 22 Ocak 1978

gençliğin sahte dostları (6)

TROÇKİZM

NEDEN GENÇLİK?

Emperyalist paylaşım savaşımı boyunca faşizme karşı savaşımı özünden saptıran ve anti-faşist güçlerin cephe oluşturmasının karşısına çıkan troçkistler sonuçta emperyalist ve faşist güçlerle aynı sıralara düşmüşlerdir. Bu da, faşizme karşı büyük utku sonrası troçkizmin zaten olmayan itibarını beş paralık etmiştir. İşte troçkizmin gençliğe sarılması ve gençliği devrimin motor gücü olarak nitelemesi, bu bozgun dönemi sonrası içine düşülen ideolojik, politik ve teorik açmazlardan kurtulma arayışlarının bir ürünüdür.

Yeniden itibar kazanabilme (!) ve konumlarını sağlamlaştırma savaşımı 1945'ler sonrasında, ilk önceleri ulusal kurtuluş savaşı veren ülkeler köylülüğüne sarılmak, onları yüceltmek biçiminde kendisini göstermiştir.

Bu yönelişte, 1960 sonrası gençlik hareketinin ulaştığı konumun payı büyüktür. Bu gerçeği şöyle dile getiriyordu troçkist ideologlar: «**Bu öğrenci hareketi... öğrenci kesiminin özel bir görgüsünü değil, fakat hareketin kendisinin dayattığı temel olarak sosyal proleter gücü ve proletarya iktidarını ele geçirmeyi ifade ediyor ki, merkezlerinin yokluğundan dolayı proletarya bu aynı düzeyi ifade edemez.**» (Aktaran M. Basmanov, Troçkistler Gençliği Nereye Götürüyor, Ürün Yayınları)

TROCKİZM GENİŞ GENÇLİK KESİMLERİNİ ETKİSİ ALTINA ALMADIĞI GİBİ, TÜM GENÇLİK KESİMLERİNE YÖNELMEMİŞTİR

Şunu şuracıkta hemen belirtmek gerekiyor ki; troçkistler anti-emperyalist gençliğin tüm kesimlerine yönelmemişlerdir. Yöneldikleri kesimler küçük-burjuva kökenli gençlik kesimleri, daha da çok öğrenciler olmuştur. Burada troçkistlerin kalkış noktası, bu gençlik kesimlerinin «**bilimsel bir dünya görüşünden ya da açık seçik bir mücadele seyri fikrinden yoksun**» oluşlarıdır. Bu gençlik kesimleri, «**Sınıf savaşımının öznesi olmakla beraber, aynı zamanda çeşitli politik entrikaların da öznesidirler**», ki bu eğilim onların maceracı, sekter akımlara kolaylıkla kapılmaları ile açıklanabilir.

Elbette yukarıda söylenenler, bırakın anti-emperyalist gençliğin tüm güçlerini, öğrenci gençliğin konumunun bir bölümünü içermektedir. **Çünkü örgütsel deneyimsizlik ve politik düzeyin düşüklüğü gibi olumsuz karekteristiklerin yanı sıra, gençlik zengin ve sürekli gelişen bir enerji birikimine, anti-emperyalist hedeflere yönelme seyrine sahiptir.** Önemli olan bu eğilimin, bu yönelimin olumlu yöne kanalize edilebilmesidir. İşçi sınıfının yoluna akıtılabilmesidir.

TROÇKİZMİN ASIRI «SOL» AKIMLARLA İLİSKİSİ, GENÇLİĞİ ÇEKME EĞİLİMİ İLE BİRLİKTE DAHA DA GÜÇ KAZANMIŞTIR

Bilindiği gibi troçkizm tarih sahnesine çıkışından bu yana bilimsel sosyalizmin düşmanları ile hemen her zaman anlaşmış ve kaynaşmış, onlarla bağlaşıklık yolunu izlemiştir. İlk dönemlerinde «Menşevizmle», «sol komünizm» vb. uyuşmak biçiminde görünen bu yaklaşım, İkinci Emperyalist Paylaşım Savaşı sonrası «aşırı sol» akımlarla, maoculukla uzlaşma ve anlaşma çizgisine dönüşmüştür. Yalnız şu bir gerçek ki, bir yandan aynı kesimlere yöneldikleri için birbirinin tabanını fare gibi kemiren bu sahte «sol» akımlar, diğer yandan, bilimsel sosyalizm düşmanlığında aynı saflarda kucaklaşıvermişlerdir.

Ancak bu sahte «sol» unsurları da ayırıma tutmak gerekiyor. Birinci gruptakiler vurmayı, yıkmayı, gerçekten devrimcilik sanan namuslu insanlar. İkinci grupta yeralanlar ise, yaptıkları işin bilincinde olan, hatalı kavramları bilgi yokluğundan değil, «**solcu hataları teşvik etmek ve onların kök salmasına yardım etmek amacını güden kastî ve kötü niyetli**» sahte solculardır. Troçkistler ikinci gruba girmektedirler. Troçkizmin teorisi de pratiği de sürekli olarak bu doğruyu kanıtlamaktadır.

TROÇKİZM GENÇLİĞE YÖNELİRKEN GELENEKSEL ENTRİZM TAKTİĞİNE BAŞVURMAKTADIR

Troçkistler ta başından buyana aynı çalışma yöntemini **entrizm (sızma)** taktiğini kullanagelmişlerdir. İlerici, devrimci bir örgüte dışardan gizlice sızma ve örgüt içinde kargaşa yaratma biçiminde kendisini gösteren bu aşağılık ve polisiye taktik, işçi sınıfı örgütlerinin yanı sıra gençlik kesimlerindeki troçkist çalışmalarının da odak noktasını oluşturmuştur.

Gençlik kesimlerinin coşkularından ve heyecanlarından kendi uğursuz konumlarını güçlendirmek için çaba gösteren troçkistler, birçok ülkede değişik tandanstan gençlik örgütlerine sızmayı denemişler, başarılı oldukları yerlerde bu örgütleri ya maceracılığa sürüklemişler ya da polis ajanlarının at oynattığı provokasyon yuvaları haline çevirmişlerdir.

Gizlice sızma taktiği sadece çeşitli gençlik örgütleri çerçevesinde sınırlı değildir. Troçkistler gençliğin barış, ilerleme, anti-emperyalist dayanışma ve arkadaşlık özlemlerinin dile getirildiği her uluslararası ve ulusal plandaki toplantılara ve forumlara da sızma yollarını denemişlerdir. 1962 Helsinki Gençlik Festivali'nde «**barış sorununa çözüm dünya devrimidir**» sloganını ileri sürerken, 1968 Sofya Gençlik Festivali'nde o çok bilinen «**her şey ya da hiç bir şey**» formülü adı altında teslimiyetçi görüşler yayılmak istendi. Ama tutmadı. Troçkizmin uluslararası toplantı ve forumları provoke etme çabaları sonuçsuz kaldı. **(Troçkizmin gençlik içindeki çalışmaları konusunda daha geniş bilgi için bakınız, M. Basmanov, Troçkistler Gençliği Nereye Götürüyor, Ürün Yayınları)**

Troçkistler gizli sızma taktiklerinin yanı sıra, troçkist gençlik grupları biçiminde ayrı örgütler de oluşturmuşlardır. Özelikle gizli sızma taktiğinin sökmediği yerlerde başvurulan bu yöntem sonucu dünyanın birçok yerinde böylesi bir örgütlenme yolu izlenmiş, M. Basmanov'un dediği gibi sayıları nadiren 2 haneli sayıları geçen bu gruplar bir yandan birbiri ile didişirken (hatta entrizm taktiği rakip troçkist örgütlerin birbirine karşı kullandığı bir taktikte olmaktadır), diğer yandan troçkizmin devrimci hareketi bölücü, provoke edici tarihî misyonunun sürdürülmesinde araç rolü oynamıştır.

GENÇLİĞİN ÖNÜNE SAHTE HEDEFLER KOYAN TROÇKİZMİN GENÇLİK POLİTİKASI IFLAS ETMEYE MAHKUMDUR

Troçkizmin genelde ideolojik ve teorik olarak çürümekte oluşu, gençliğin saflarında tutunamayacağının bir kanıtıdır. Ayrıca, troçkizm gençliğin özlemlerini, istemlerini dile getirebilecek bir bütünlüğe ve anlayışa sahip olmadığı için de bu böyledir. O'nun gençliğe yaklaşımı günü birlik, bir takım istemlerin aşırı zamansız sloganların ileri sürülmesinden öteye geçmemiştir.

Ama yine de troçkizmin gençlik politikasının önemli sonuçlarını vermek, gençlik hareketinin çıkarları açısından zorunlu olmaktadır. Bu sonuçları dört ana grupta toplamak mümkündür. **Birincisi**; Troçkizm, gençliği işçi sınıfının ve diğer demokratik güçlerden yalıtlamak, anti-emperyalist hedeflerden koparmak, yanlış hedeflere çekmek görevini üstlendiği için, ilerici devrimci gençlik hareketinin konumlarının güçlenmesine karşıdır. **İkinci olarak**; Troçkizm, gençliğe aşırı sol sloganlarla yaklaşmasına karşılık gerçekte nesnel konum olarak gençliğin gerici, emperyalist güçlerin etkisi altına girmesinde köprü görevi üstlenmektedir. Gençliği; komünist partilerine, sosyalist ülkelere, uluslararası devrimci harekete, ilerici-demokratik güçlere karşı savaşıma kışkırtmaktadır. **Üçüncü olarak**; Troçkizm, gençlik saflarında yaymak istediği anlamsız ve gerçeklerden uzak sloganlarla gerçekte gençlerin gözünde devrimin asıl anlamının gözden düşmesine neden olmaktadır. «Devrimden söz ettikleri zaman, bu kitlelerin eylemi değil, fakat sektarizme batmış ve devrimci yönelimlerini yitirmiş insanların **devrimci jimnastiği** gibi bir şeydir. Ve bundan dolayı troçkistler aynı zamanda geçmiş devrimleri kavrayamadıkları gibi, gelecekteki devrimlerin yapısının ne olacağından da habersizdirler.»

Troçkizmin gençlik politikasının **dördüncü, fakat belki de en önemli sonucu**; bir takım lâf gevezeliğinin ve kof slogancılığın arkasında gençliğin yaşamsal önemdeki çıkarlarının, özlemlerinin, istemlerinin gözardı edilmesi olmuştur. Bu yönelim doğrudan doğruya hep kendi konumlarını güçlendirmek dışında hiç bir şeyin dikkate alınmadığını göstermesi açısından ilginçtir. Troçkizmin her şeyi kendi tarafına yontan ve politik istismar konusuna çeviren bakış açısının somuta indirgenmesidir.

SONUÇ:
TROÇKİZME KARŞI SAVAŞIM NEDEN ZORUNLUDUR?

Troçkizm iflas etmiştir. Politik bir kadavradır. Troçkizm tarih çöplüğüne çoktan gönderilmiştir ama, bugün troçkizme karşı savaşım yine de zorunludur.

Çünkü; «**Günümüz troçkizmi; çalışan halkın proleter olmayan kesimlerinin, başlıca da kentsel intelligantsia'nın ve öğrencilerin artan anti-kapitalist, devrimci duygularını sömüren bir —küçük burjuva sol— aşırı eğilimidir; proleter enternasyonalizminin yerine kozmopolitizmin konulması ve bu bakış açısından, tek tek, ülkeler çerçevesinde muzaffer (utkan) sosyalist devrimler olanağının reddedilmesidir; dünya devrimi çağrılarıyla gizlenen; devrimin ve sosyalizmin zaferine (utkusuna) inanç yoksunluğudur. Lenin'in doktrinini yıkmayı ve bunun yerine Troçki'nin görüşlerini yerleştirmeyi gözeten kavgacı bir anti-leninizmdir. Komünist fikirler üzerinde spekülasyon yapan kindar anti-komünizm ve anti-sovyetizmdir.**»

Ve sonuç olarak söylersek «**teoride revizyonizme, pratikte oportünizme karşı, tüm ideolojik sallantıya ve politik kararsızlığa karşı savaş kitleleri kazanma savaşı**» olduğu için revizyonizmin bir biçimi olan troçkizme karşı savaşım zorunludur.

faşist işgalleri kırmak için eylem birliği

Gerici-faşist karması MC'nin düşürülmesi ve CHP'nin ağırlıkta olduğu yeni hükümetin kurulmasıyla faşist terör durmadı. Tam tersine iktidarı kaybetmenin verdiği hırçınlıkla gerici-faşist güçler saldırılarını yoğunlaştırdılar. Kendi deyimleri ile **«anarşinin kaynağının hükümet olmadığı»**nı, yani MC'nin olmadığını kanıtlamak için gizli-açık terör örgütlerini harekete geçirdiler. Hükümeti bu konuda köşeye sıkıştırmak ve giderek daha da sağa çekmek için kolları sıvadılar. Bununla koşut olarak faşist darbe ortamı yaratmak ve bazı çevrelere yeşil ışık yakmak için yoğun bir propaganda kampanyası açtılar.

Kontr-gerilla ve diğer gizli-açık faşist örgütlerin demaske olması tehlikesi gerici-faşist güçleri telaşlandırmıştır. Ancak yeni hükümet bu konu üzerine daha fazla gitme gücünü kendisinde bulamamıştır. Faşizmin örgütlü güçlerini ve yasal dayanaklarını dağıtma kararlılığını göstereme-miştir.

Yeni hükümetin bu kararsız tavrı MHP ve Ülkü Ocakları gibi faşist örgütleri yüreklendirmiştir. Hem öylesine yüreklendirmiştir ki; **«Ülkücüler Milli Eğitim ve İçişleri Bakanına ültümatom verdi: Türkiye'yi başınıza yıkarız.»** (31 Ocak 1978-Günaydın) diyebilmektedirler. Faşistler tehditlerine üst perdeden şöyle devam ediyorlar: «**Sayın Özaydınlı, yanlış yoldasınız. İğfal ediliyorsunuz. Ülkücülerin tümünü dahi tutuklasanız ülkede anarşinin sona ermeyeceğini bilmek zorundasınız... Ve fazla ileri gitmeyiniz. Gece baskınları ile masum gençleri tutuklatmak ve geceyarıları bu gençlere işkence yaptırmak hiç kimseye hayır getirmeyeceği gibi, başınıza da bazı üzücü işler açar.**» (10 Şubat 1978 Hergün)

MHP, ÜLKÜ OCAKLARI GİBİ FAŞIST ÖRGÜTLER SUÇÜSTÜ YAKALANIYOR

Faşistlerin bu tehditleri nedensiz değil. Son günlerde gözaltına alınan, tutuklanan faşistlerin sayısındaki artış, kimlerin can güvenliğini tehdit ettiğini açığa çıkarıyor. MHP ve Ülkü Ocakları liderlerinin çoğu (Van - G. Antep - Denizli - Bursa - İstanbul Ülkü Ocakları şubeleri başkan ve üyeleri gibi) «faili meçhul» (!) cinayetlerin sanıkları olarak tutuklanıyorlar. Faşistlerin artık «ülkücü gençliğin saldırıya uğrayan taraf» olduğu yalan ve demogojisi tutmuyor. Kamuoyu da artık faşist çetelerin gerçek yüzlerini görüyor, tanıyor. İlerici gençleri sokaklarda kurşunlayan faşistleri kovalayıp, yakalıyor. Adliyeye teslim ediyor. MHP ve Ülkü Ocaklı faşistler işbaşında suçüstü yakalanıyorlar.

HER KARARSIZ TUTUM, BOŞ BIRAKILAN HER ALAN GERİCİ-FAŞİST GÜÇLERİN İŞİNE YARAMAKTADIR

Bilindiği gibi yeni hükümet, «can güvenliği ve öğrenim özgürlüğü sağlamayı» programının baş köşesine aldı. Bu doğrultuda bir dizi önlemler alacağını kamuoyuna açıkladı. MC döneminde devlet kadrolarına yerleştirilen faşist katillerin bazılarını görevlerinden aldı. Bunlar olumlu gelişmelerdir. Ancak, aynı zamanda, hükümetin Eğitim Enstitüleri ile ilgili son kararında da olduğu gibi faşistlere ödün vermesi, Danıştay kararlarının uygulanmasını güçleştirmektedir. Bu, faşistlerin hükümeti gerici konumlara çekme yolunda kullandıkları bir malzemedir.

FAŞIZME KARŞI ETKİN TAVIR ALMAK, EMPERYALİZME KARŞI ETKİN TAVIR ALMAKLA OLANAKLIDIR

İGD Genel Başkanı A. Muhtar Sökücü'nün 2. kuruluş yıldönümü gecesinde belirttiği gibi; «**Eğer işbaşına gelen iktidar, bazı demokratik adımları atmak ve faşizmi etkisizleştirmek istiyorsa her şeyden önce faşizmin örgütsel dayanakları üzerine yürümek zorundadır.**» Çünkü can güvenliği ve öğrenim özgürlüğünü sağlamanın tek yolu buradan geçmektedir. İlerici güçlerin en geniş desteğini sağlamak ancak böylesi bir politika izlemekle olanaklıdır.

Anti-emperyalist ve anti-faşist savaşımın bütünlüğünü görebilmek, gerici-faşist karması güçleri geriletmek için tüm ulusal demokratik güçlerin cephe ve eylem birliğini hayata geçirmek görevi önümüzde boylu boyunca duruyor.

BUGÜNKÜ AŞAMADA GENÇLİĞİ BEKLEYEN GÖREV: EYLEM BİRLİĞİNİ GERÇEKLEŞTIRMEK İÇİN SAVAŞIM VERMEKTİR

Tüm ulusal demokratik güçlerin eylem ve cephe birliğini sağlamanın gündemde olduğu bir dönemde, ilerici-devrimci gençliğin öncelikli görevi de kendi eylem birliğini gerçekleştirmek, varolanı sağlamlaştırmaktır. Gençliğin ortak savaşım gücünü, diğer demokratik güçlerle aynı platformda savaşa sokabilmektir.

Her şeyden önce gençliğin özgül sorunları temelinde bu eylem birliğinin adımlarını atmak, okullardaki faşist işgalleri kırmak için ortak savaşım bayrağını yükseltmek gerekmektedir.

Gençliğin eylem birliği elbette bugünden yarına gerçekleşecek bir olgu değildir. Ancak bu, sorunu sürekli geri plana atmak, eylem birliğini yokuşa sürmek demek anlamına gelmelidir. İlerici gençler, anti-emperyalist, anti-faşist gençliğin eylem birliğini gerçekleştirmek görevlerini gündemde tutmak, hayata geçirmek için yılmadan, bıkmadan savaşım vermelidirler.

Eylem birliği sorununa sekterce yaklaşmak, grupsal çıkarlarını ön plana almak, gençliğin yakıcı sorunlarını unutmaktan, gözardı etmekten gelmektedir. Oysa sorun, yalın ve çıplaktır. Yapılacak iş eylem birliğinin oluşumuna yapıcı açıdan yaklaşmak, savaşımın odak noktasını ortak sorunlarda toplayabilmektir. Soruna dar örgüt çıkarları açısından değil, geniş gençlik kesimlerinin çıkarları açısından bakmak gerekmektedir. **Gençliğin her sorununu gerek genelde, gerekse birimlerde eylem birliği konusuna dönüştürmeliyiz.** Ayrı ayrı girişimler sonuç alıcı olmaktan uzaktır. Bu ise faşistlerin konumlarını güçlendirmekle esanlamlıdır.

Gençlik Düşmanları İGD'yi Neden Sevmezler?

Maden-İş'e bağlı işçilerin 8 aydır sürdürdükleri yiğit direniş, elde edilen kazanımlar sonucu sona ermiştir. 8 aydır süren bu Büyük Grev, işçi sınıfı hareketi açısından kesin bir ayıraç olmuş, dostların ve düşmanların saflarını netleştirmiştir. Metalurji işçilerinin şanlı direnişi, getirdiği diğer sonuçlarla birlikte, işçi - gençlik dayanışmasının en güzel örneklerinin sergilendiği bir alan olmuştur. İlerici yurtsever Türkiye gençliği bundan sadece onur duymaktadır.

Ama bundan «onur» duymayanlar bir hayli çok! En başta tekelci sermaye, onun saldırgan örgütü MESS, faşist ve maocu bozkurtlar «onur» duymayanların başında yeralıyorlar. Ne yazık ki, «onur» duymayanlar kervanı bunlarla sınırlı değil! Kendilerine «sosyalist» diyen bazı çevreler, bu talihsiz kervana katılmakta pek aceleci görünmektedirler. İşçi sınıfı hareketine, Maden-İş'e, metalurji işçileriyle dayanışma gösteren ilerici-demokratik güçlere ve bu arada İGD'ye alabildiğine saldıran bu çevreler, yayınladıkları küçük tirajlı bir haftalık dergide: «patronlar İGD'yi neden seviyorlar?» diye başlık atmışlar. Bu «onur»suz başlığın altındaki yazının bir bölümünde, grev sonrasında Türk Demir Döküm Fabrikasında gelişen olaylar sözkonusu edilmektedir. Dedikodulara yorum yapmayı huy haline getiren bu dergi, olayı alabildiğine çarpıtmıştır.

Olay nasıl gelişmiştir?

Toplu sözleşmenin imzalanmasından sonra bazı çevrelere yaslanan küçük bir grup işçi fabrikayı işgal etmek istemiştir. Sendikadan ve fabrikadaki işçilerden habersiz olarak hareket eden ve maocular tarafından kışkırtılan bu küçük grup, aralarında İGD üyesi genç işçilerin de bulunduğu beş öncü işçiyi işyerine silah zoruyla sokmamak istemişlerdir. Ancak bu oyunları ters tepmiştir. Ertesi günü, bu kışkırtıcı oyunu reddeden ve lanetleyen Türk Demir Döküm işçileri, bozguncu grubu kapının önüne bırakmışlardır. Olay bundan ibarettir. Haftalık «Yürüyüş» dergisi, kapıya bırakılan işçilerin içerisinde sosyalist partilerden birisinin üyesinin bulunduğunu söylemektedir. Böyle bir durum sözkonusu ise bu kendileri açısından bir onursuzluk kaynağı olmalıdır. Bozgunculuk hiç bir zaman haklı gösterilemez.

Ne var ki tersyüz ettikleri bu olayı kullanarak sözkonusu haftalık dergi İGD düşmanlığı politikasına yeniden hız verilmiştir. Gerçi «Yürüyüş»ün İGD düşmanlığı yeni değildir. İGD düşmanlığı bu derginin temel politikası olarak süregelmiştir. Ancak görülen odur ki, bu politika sonu belirsiz çılgın bir politika haline getirilmek istenmektedir. «Patronlar İGD'yi neden seviyorlar?» diye başlık atmanın başka bir anlamı yoktur.

Patronlar İGD'yi gerçekten çok sevmektedir!.. Çok sevdikleri için İGD üyesi Özer Elmas, Mehmet Ömer, Mehmet Dağbaşı, A. Haydar Alaydın, Enver Kurt, Avni Ece, Hikmet Umul, Mehmet Yapıcı, Fevzi Türbeci, Zeki Yalçınkaya, Seydi Akcan, Şahin Acar, Nevzat Bulut, Muharrem Özdemir, Abdülkadir Adanur, Sinan Hepşen, M. Sacit Saraçoğlu, Nejat Gökpınar ve Barış Yıldırım'ı öldürmüşlerdir, değil mi «Yürüyüş» hazretleri!

Patronlar İGD'yi çok sevmektedir! Çok sevdiği için iktidarları aracılığıyla şubelerini basmış, kapatmış, üyelerini gözaltına almış ve işkenceden geçirmiştir!

Patronlar İGD'yi çok sevmektedir! O kadar çok sevmektedir ki, tüzüğünün iki yıl onaylanmamasını sağlamıştır!

Patronlar İGD'yi çok sevmektedir! Sevgisinin şiddetinden İGD üyesi genç işçileri fabrikadan toplu olarak atmaktadır!

Sınıf bilinci, bilimsel sosyalizmin ilkeleri, devrimci ahlâk bir yana, birazcık küçük burjuva akıl ve mantığı bile böylesine başlığın atılmasına izin vermez. Anlaşılan «Yürüyüş» küçük burjuva akıl ve mantığından bile yoksundur.

Boşuna dememişler; oportünizm bir bataklıktır, çırpındıkça batarsın.

21 ŞUBAT SÖMÜRGECİLİĞE KARŞI SAVAŞ GÜNÜ

DAYANIŞMAYI CAN

Asya, Afrika ve Latin Amerika halkları politik bağımsızlıklarını kazandıktan sonra ekonomik bağımsızlık için de savaş vermek zorundalar. Verdikleri birinci savaş doğrudan doğruya emperyalizme ve sömürgeciliğe karşı idi. Şimdi ise çok daha zorlu ve karmaşık bir düşmanla karşı karşıyalar. Bu düşmanın adı : yeni-sömürgecilik

Sayıları fazla olmayan gelişmiş ülkelerin kapitalistleri sadece kendi halklarını sömürmekle yetinmediler. Bir çok ülkenin halklarını da köleleştirdiler. Kapitalistlerin sömürge sistemi insanlığa çok büyük zararlar verdi. Yalnız Afrika'dan 100 milyondan fazla insan köle olarak götürüldü. Bir çok Asya, Afrika ve Latin Amerika ülkesi ulusal olarak gelişme hakkından yoksun edildi. Bir çok ülkeler, halklar ve tümüyle kıtalar sömürgeciliğin kurbanı oldular. Emperyalistler zor kullanarak büyük sömürge imparatorlukları kurdular.

BİLİMSEL SOSYALİZMİN KURUCULARI MARKS VE ENGELS SÖMÜRGECİLİĞİN ÇÖZÜMLEMESİNİ YAPTILAR

Sömürgecilik üzerine **Marks** şöyle diyordu : **«Burjuvazi dünya pazarlarını sömürerek bütün ülkelerin üretimine ve tüketimine evrensel bir karakter kazandırdı... Bugün ulusal sanayicilerin yerini yeni sanayiler almaktadır... Yeni sanayiler kendi ülkelerinden sağlanan ana maddeleri değil, en uzak yerlerden gelmiş ana maddeleri kullanmaktadırlar. Bu sanayilerin ortaya koyduğu ürünler de sadece bu sanayilerin bulunduğu ülkelerde değil, yeryüzünün her köşesinde kullanılmaktadır.»**

«... Burjuvazi ölümle tehdit ederek bütün ulusları kendi üretim biçimini kabule zorlar. O sahte uygarlığı benimsemeleri için baskıda bulunur. Kısacası kendine benzer bir dünya yaratır kendisi için.»

Burjuvazi böyle bir dünya yarattı yaratmaya ama ne var ki, İkinci Emperyalist Paylaşım Savaşı sonunda bu dünya kökten yıkıldı. Dünya güçler dengesi değişti. Faşizmin kesin yenilgisi, sosyalizmin dünya üzerinde bir güç olarak belirmesi ve tüm kıtalardan yükselen ulusal kurtuluş savaşları eski sömürgecilik sisteminin, tarihe karışmasına neden oldu. 1939'da sömürgeciler insanlığın üçte birini boyundurukları altında tutarken İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra durum değişti. **1945'ten 1957'ye kadar bir milyar 250 milyon insan emperyalizmin boyunduruğundan kurtuldu.**

Sömürgeciliğin tarihe karışmasına ve birçok Asya, Afrika ve Latin Amerika ülkesinin politik bağımsızlığa kavuşmasına rağmen varolan eşitsiz ve haksız uluslararası ekonomik sistem ve kapitalist ülkelerin üç yüzyıldan beri geri bıraktırılmış ülkeler üzerindeki baskısı ve bu baskının kalıntıları hâlâ sürmektedir. **Dünya nüfusunun % 70'inin yaşadığı üçüncü dünya ülkeleri dünya gelirinin ancak % 30'una sahipler. Üçüncü dünya ülkelerinin ürettiği tarım ürünleri ve hammadde tüm dünya ihracatının % 80'ini oluştururken toplam sanayi ürünleri % 7'de takılıp kalıyor. Önümüzdeki on yıl içinde gelişmiş kapitalist ülkelerde kişi başına düşen ulusal gelirin 3.000 dolara ulaşacağı tahmin edilirken, bu sayı geri bıraktırılmış ülkeler için 280 dolar civarında.**

EMPERYALİZM VE YENİ SÖMÜRGECİLİK

Sömürgeciliğin tarihe karışması ile emperyalistler politik bağımsızlığını elde etmiş ülkeleri sömürebilmek için değişik yöntemler bulmak zorunda kalmışlardır. Bu amaçla yeni-sömürgecilik ortaya çıkmıştır. **Aslında bu yöntem «yeni» değildir. «Yeni» olan, onu çağdaş emperyalizmin en önemli aracı haline getirmek eğilimidir.** Artık emperyalistler eski şiddet yöntemlerinin taraftar bulmadığı, her gün değişen günümüz tarihi koşullarında yeni yöntemler kullanmak zorundadırlar. Gelişmekte olan ülkeler üzerindeki egemenliklerini sürdürmek, siyasî denetimini genişletmek, iktisadî yönden alabildiğine yayılabilmek için emperyalistlerin aldığı ekonomik, politik, askeri tedbirlerin tümü yeni-sömürgecilik terimi ile tanımlanmaktadır. Bir bakıma yeni-sömürgecilik sömürge esaretinden kurtulan ve kendi kurtuluşları için savaşan ülkelerde emperyalistlerin askerî, ekonomik ve politik yayılmalarıdır.

1961'de Kahire'de yapılan **«Tüm Afrika Halkları Konferansı»**nda yeni-sömürgecilik şöyle tanımlanıyordu: **«Genç devletlerin adı olup kendi varolmayan politik bağımsızlıklarının kabul edilmesine rağmen sömürge sisteminin sürmesi, böylece genç devletlerin politik, ekonomik, sosyal, askeri ya da teknik yollarla dolaylı ya da daha ince bir şekilde gene sömürge egemenliğinin kurbanı oluşudur.»**

YENİ-SÖMÜRGECİLİĞİN YÖNTEMLERİ

Klasik sömürgecilik, yerel prensler, toprak ağaları, büyük latifundistler ve tarikat liderlerine büyük haklar tanıyarak bunları etkisi altında tutmaya ve onlardan yararlanmaya dayanırdı. Klasik sömürgecilik için burjuvazinin gelişmesi tehlikeli idi ve denetim altında tutulmalı idi. Ancak yeni-sömürgecilik burjuvazinin belirli kesimlerinin desteğini sağlamak zorundadır. Yeni-sömürgeciler egemenliklerinin toplumsal zeminini geliştirmek ve sömürdükleri ülke içinde kendi çıkarlarına bir düzen oluşturmak amacı ile burjuvazinin en gerici kanatlarını, gerici din adamlarını, feodal toprak ağalarını kendi yanına çeker.

Bu gibilerle anlaşmak için komünizm «umacısını» kullanır. Sürekli bir anti-komünizm propagandası kullanarak ulusal güçler arasında güvensizlik tohumları ekerler ve çeşitli halk tabakalarını birbirine düşürürler. Milliyetçi unsurları kullanarak spekülasyon yaparlar.

Politik bağımsızlığını yeni kazanan ülkeleri yine anti-komünizm propagandası ile askerî paktlara girmeye zorlarlar. NATO, CENTO gibi anti-komünizm etkisinde kurulan bu paktların amacı eski sömürge ülkelerinin kapılarını emperyalizme açık tutmak, bu ülkeleri politik ve stratejik anlamda denetim altına almak, ulusal kurtuluş hareketlerine karşı savaşımda kullanmaktır.

YENİ-SÖMÜRGECİLİĞİN EKONOMİK YARDIMI

Yeni-sömürgecilik politik bağımsızlığına kavuşan ülkelerin ekonomilerini sözde yaptığı yardımlarla esir alır. ABD emperyalizmi politik bağımsızlığına kavuşan bu ülkelerden yılda ortalama 6 milyar dolar kâr sağlamaktadır. Yapılan yardım karşı tarafı geliştirmek, bu ülkelerin az gelişmişlikten kurtulmasını sağlamak değildir. Tek amaç, yapılan yardımlar sayesinde yabancı tekellerin o ülkedeki ekonomik dayanak ve temellerini kuvvetlendirmek, o ülkenin ekonomik

AKDENİZ'İ BARIŞ GÖLÜ HALİNE GETİRELİM!

«Akdeniz Barış Bölgesi» sloganı altında yapılan ve Türkiye'den de Barış Derneği öncülüğünde bir çok demokratik kitle ve meslek örgütü temsilcilerinin katıldığı «Akdeniz'de Barış, Güvenlik ve İşbirliği için Uluslararası Konferans» 9-12 Şubat tarihleri arasında Atina'da yapıldı. Dünya Barış Konseyi'nin de etkin çabası ile gerçekleştirilen Konferans'ta komisyonlar, çalışma grupları ve yuvarlak masalar, katılanlara çeşitli konularda düşünce ve deney değiştirmek, ortak eylemler örgütlemek için büyük olanaklar sağladı.

Konferans bir çok bakımdan önem taşıyordu. En başta yapıldığı yer açısından önemli bir özelliği vardı. Daha bir kaç yıl önce halk düşmanı faşist cunta tarafından yönetilen Yunanistan'da barış güçlerinin kısa bir zamanda böylesine büyük bir olayı örgütleyecek ve evsahipliği yapacak güce ulaştığının en somut kanıtıydı.

Konferansın Türkiye açısından önemi çok büyüktü. Daha kuruluşunun üstünden bir kaç yıl bile geçmemiş olan Barış Derneği, bölge açısından böylesine dirimsel bir konferansa katılmayı gerçekleştirdi. Barışçı Türkiye kamuoyunu seferber etti. Çok öncesinden kurulan komitelerle, komisyonlara, çalışma gruplarına, yuvarlak masalara sunulacak rapor ve karar taslaklarını hazırladı. Sunulanlar geniş bir toplumsal ve politik tabanın barışçı görüşlerini aktarıyordu.

Konferans süresince gerçekleştirilen ortak eylemler, Türkiye ve Yunanistan halkları arasındaki dostluğu, iki ülke arasında barışa duyulan özlemi belgeliyordu. 8 Şubat akşamı yapılan dostluk gecesinde iki ülke arasındaki sorunların yaratıcısı olarak emperyalizm ve saldırgan askeri örgütü NATO suçlanıyor ve her alanda iki halk arasında karşılıklı ikili görüşmeler, işbirliği yapılmasının zorunluluğu vurgulanıyordu.

Bu belge, emperyalistler ve gericilerin tüm çabalarına karşın iki halkın dostluk ve barış içinde yaşama isteklerinin somut bir kanıtı oldu.

Konferansın kapanış konuşmasında Dünya Barış Konseyi Başkanı Romesh Chandra ortak bildiriyi dört günün en önemli belgesi olarak niteledi.

Konferansta yapılan çalışmalara katılan çeşitli ülkelerden tüm konuşmacılar Akdeniz bölgesindeki barış açısından dirimsel konuları görüştüler. Emperyalizm açıkça suçlandı ve NATO, bölgede, Orta-Doğu, Kıbrıs ve Ege'de savaşı körüklemek, halkları kendi çıkarları için birbirine kırdırma girişimleri nedeniyle kınandı.

Çalışmalarda vurgulanan bir önemli sorun da silahsızlanma oldu. Emperyalizmin bölgede körüklediği silahlanma yarışına karşı ortak girişimler yapılması istediği çeşitli konuşmacılar tarafından dile getirildi. Ayrıca program içinde özel bir tolantı düzenleyerek Nötron Bombasını lanetlendi. Katılanlar 1978'i Nötron Bombasının yasaklandığı bir yıl yapmak için tüm güçleriyle savaşım vereceklerini belirttiler.

Gençlik yuvarlak masa toplantısı bölgede gençlik örgütlerinin barış savaşımına somut katkısının tartışıldığı bir platform oldu. Gençler ve öğrenciler arasında işbirliği yolları tartışıldı. Toplantıda Türkiye adına Barış Derneği ve İlerici Gençler Derneği (İGD) üyesi bir delege konuşmuştur. Konuşmada, ülkemiz gençliğinin barışa duyduğu özlem vurgulandı ve bölgedeki emperyalist girişimler kınandı. Konuşmada ayrıca Konferansın festival yılı içinde yapılmasının dünya gençlik hareketi açısından önemi vurgulandı.

Akdeniz'in bir barış bölgesi haline dönüştürülmesi için bölgedeki savaş odaklarının ortadan kaldırılması, ABD empeyalistlerinin askeri filo ve üslerinin sökülüp atılması, ülkeler arasında karşılıklı yarara dayalı işbirliğinin geliştirilerek emperyalist girişimlere, tekellerin sömürülerine karşı çıkılması, bölgedeki ülkelerde demokratik girişimlerin desteklenmesi gerekmektedir. Türkiye İlerici Gençliğinin bu yoldaki tüm çabalara destek olacağından, Akdeniz'in bir barış gölü haline dönüştürülmesi için bütün girişimlere omuz vereceğinden hiçbir kuşkumuz yoktur.

LI TUTALIM!



ve politik yapısına tamamen istediği gibi yön vermektir.

Klasik sömürgecilik politikası emperyalistlerin maden çıkarma endüstrisi dışında herhangi bir sanayi dalının kurulmasına engellemeye dayanıyordu. Yeni-sömürgeciler ise sözde sanayileşmeden yana görünüyorlar. Sanayileşme deyince akıllarına yabancı tekellerin ekonomik durumunu tehlikeye sokmayan hafif sanayi girişimleri, madencilik, taşıma ve ulaşım akla gelmektedir. Yabancı tekeller kendilerinden yana olan iktidarlardan devletleştirmenin önlenmesi ve dışarıya sermaye çıkarabilme gibi güvenceler elde ederler.

Yeni-sömürgecilerin yaptığı ekonomik yardımların çok az bir kısmı gerçekten bu ülkelerin ekonomik kalkınmalarına ayrılmıştır. 1957'de ABD 3 milyar 880 milyon dolar yardım yapıyor. Ancak bu yardımın % 10'undan daha azı ekonomik nedenlere yatırılıyordu. Ki bu ekonomik yardımda, yapıldığı ülkeye özel sermayenin girmesi ve gelişmesi için gerekli koşulların yaratılmasını koşul olarak ileri sürmektedir.

J. F. Dulles o zamanlar ABD Senatosunda şunları söylemişti: **«Bu borçların büyük kısmı ulaştırma, limanlar, elektrik santralları, sulama gibi önemli kamu işlerini finanse etmeye yarayacak, böylece özel teşebbüsün çalışabileceği ekonomik bir ortamın yaratılması için zorunlu olan işler yapılmış olacak»**

YENİ-SÖMÜRGECİLİK VE SOSYALİST ÜLKELER

Emperyalizm, yeni-sömürgecilik siyaseti ile politik bağımsızlığını elde etmiş ülkelerin sosyalizm yoluna girmelerini önlemeye çalışır. Bu amaçla bağımsızlığına yeni kavuşan ülkelerin sosyalist ülkelerle, özellikle Sovyetler Birliği ile olumlu ilişkiler kurmalarını engellemeye çalışır. Bu ülkelerin sosyalist ülkelerle ekonomik ilişkiler kurmasını önlemek yoluna gider. Gelişmekte olan ülkeleri yalnızca kapitalist pazara bağlamaya çalışır.

Ayrıca ülke içinde ulusal demokratik güçlerin birliğini bozmak, onları tecrit etmek ve güçsüz kılmak için elinden geleni yapar. Ulusal bağımsızlığını yeni kazanan ülkelerin arasını bozmak, yerel savaşlar çıkarmak ve böylece bağımsızlığını yeni kazanan ülkelerin egemenliğini tehlikeye sokmak, yeni-sömürgeciliğin geliştirdiği yöntemlerden biridir. Bu amaçla «sol» yanda bile görünmekten kaçınmaz. Somali ve Etyopya arasında çıkarılan çatışmalar, Angola'ya saldıran Güney Afrikalı faşistlerin Angola halkının bağımsızlığını tehlikeye sokması yeni-sömürgeciliğin dünya barışını tehlikeye sokan girişimlerinden bazılarıdır.

SONUÇ

Emperyalizmin güçsüzlüğünü, eski bağımlı ve sömürge ülkeleriyle olan ilişkilerini salt kaba kuvvetle yürütememesinin sonucu olarak ortaya çıkan yeni-sömürgecilik politik bağımsızlığını kazanmış, toplumsal kurtuluş yolunda olan ülkelerin baş düşmanıdır. Yeni-sömürgecilik, emperyalizmin ekonomik ve toplumsal yapısında meydana gelen değişmelerle tekelleri daha da zenginleştirmek için devletle birleşen tekelci devlet kapitalizminin her gün yükselen dünya işçi sınıfı hareketinin, ulusal kurtuluş savaşlarını bastırmak, kapitalizmin en son aşaması olan çürüyen emperyalizmin sona ermekte olan yaşamını biraz daha uzatmak, bunu sağlayabilmek için yeni gelişen ülkelerin yaşamını tehdit etmesi ile belirlenir.

CUBA

FESTİVALE DOĞRU

11. DÜNYA GENÇLİK VE ÖĞRENCİ FESTİVALİ 4. ULUSLARARASI HAZIRLIK TOPLANTISI 2 - 3 MART GÜNLERİ BERLİN'DE YAPILACAK.

Festival günü yaklaşıyor. Dünya gençlik ve öğrencileri için büyük önem taşıyan bu gün yaklaştıkça hazırlıklar da ilerliyor. 4. ve son uluslararası hazırlık toplantısı 2 - 3 Mart'ta Berlin'de yapılacak. Son çalışmaların gözden geçirileceği toplantı. Uluslararası Hazırlık Komitesi Genel Sekreteri Alain Geishmar'ın **konuşması ile açılacak. Daha sonra evsahibi ülke Küba hazırlıklar hakkında geniş açıklamalar yapacak. Festival programının da saptanacağı 4. Hazırlık Toplantısı sırasında ulusal hazırlık komiteleri ülkelerindeki çalışmalar hakkında bilgi verecekler. 1978'de dünya gençliğinin bir tek belgisi var: Anti-emperyalist kardeşlik, dostluk ve dayanışma için, 11. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali için ileri!**

UÖB'NİN İGD'YE MESAJI:
«24 ŞUBAT NÖTRON BOMBASINA KARŞI ORTAK EYLEM GÜNÜDÜR»

İlerici gençler, 24 Şubat için görev başına!

24 Şubat günü, UÖB (Uluslararası Öğrenciler Birliği) ve DDGF (Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu) tarafından «Dünya Gençliğinin Nötron Bombası'na Karşı Ortak Eylem Günü» ilan edildi. UÖB konu hakkında Türkiye gençliğinin merkezi demokratik örgütü İGD'ye bir telgrafla bilgi verdi. Ayrıca DDGF'de konuya ilişkin bir bildiri yayınladı.

UÖB'nin İGD'ye gönderdiği metnin Türkçesi şöyle: «24 Şubat gününü Nötron Bombasına Karşı Ortak Eylem Günü olarak öneriyoruz. Gün dünya çapında öğrenci eylemlerini kapsamalıdır. UÖB merkez bürosunda basın konferansı düzenlenecek. Sizin katkılarınızı bekleyerek haberdar ediyoruz. Selamlar. Uluslararası Öğrenciler Birliği Sekreterliği.»

24 Şubat gününün Nötron Bombasına Karşı Ortak Eylem Günü ilan edilmesi, tüm dünyada gençlere, barış ve silahsızlanma için savaşımlarını daha hızlandırma ve yoğunlaştırma olanağı tanıyor. Bu ortak savaşım gününde, dünyanın her kıta ve ülkesinde gençler Nötron bombasının üretimine ve geliştirilmesine karşı protestolarını hep bir ağızdan haykıracaklar.

DDGF ve UÖB'nin bu çağrılarını yürekten kabul eden Türkiye gençliğinin yığınsal örgütü İGD tüm olanaklarını seferber edecek. İGD, diğer ülkeler gençlik örgütlerinin Nötron Bombasına karşı eylemlerinin yanına kendi eylemlerini yerleştirecek. Tüm İGD şubeleri Nötron Bombası, onun neyi simgelediği konusunda seminerler, forumlar tertipleyecekler. Bu çalışmaların yanısıra Nötron Bombasına karşı bir imza kampanyasının da açıldığı İGD MYK tarafından gazetemize açıklanmıştır.

Dünyanın çeşitli ülkelerinde, koşullar ne olursa olsun, gençler kendilerini ve bundan da öte, tüm insanlığın geleceğini çok yakından ilgilendiren bu konuda eylemler örgütleyeceklerdir.

Gençlerin ülkelerinde yürüttükleri demokrasi, bağımsızlık ve faşizme karşı savaşımlarıyla, Nötron Bombası'nın üretilmesine ve geliştirilmesine karşı savaşımları birbirine sıkı bir biçimde bağlıdır. Çünkü Nötron Bombası'na karşı savaşım barış için savaşımdır. Tıpkı büyük barış savaşçısı ve Dünya Barış Konseyi başkanı Romesh Chandra'nın sözlerinde belirttiği gibi:

«Kendi insanlarınız için savaşmadan barış için savaşamazsınız; kendi insanlarınızı korumaksızın ve onlara yeni bir yaşam kurmaksızın, barışı koruyamaz ve kuramazsınız. Ve eşit olarak, tüm insanların mutluluğu ve barış davasına hizmet etmeksizin, kendi insanlarınıza hizmet edemezsiniz.»

ULUSLARARASI ÖĞRENCİLER BİRLİĞİNİN NOTRON BOMBASINA HAYIR KAMPANYASINA

KATILIN!



Nazım Hikmet'in 76. doğum yıldönümü Diyarbakır'da kutlandı.



20 Ocak günü Diyarbakır'da, Emek sinemasında ,ulusal ozan Nazım Hikmet'in 76. doğum yıldönümü yığınsal ve coşkulu bir geceyle kutlandı. Geceye Diyarbakır ve çevresinden ilerici- yurtsever gençler, işçiler, köylüler akın akın geldiler. Emek sineması, işçi sınıfının yiğit evlâdı Nazım'a saygı gösteren binlerce yurttaşla dolup taştı.

Gece, «Nazım'lar Ölmez!», «Ulusal Baskıya Son!» haykırışlarıyla başladı. Coşkulu sevgi gösterileri arasında açış konuşmasını yapan İGD Diyarbakır Şube başkanı; Nazım'ın kişiliği üzerinde dururken O'nun, ezilen halkların da ozanı olduğunu belirtti. Folklor ekibi, tiyatro gösterisi ve Kürtçe söylenen türküler geceye bambaşka bir renk kattı. «İşçi Sınıfı Partisine Özgürlük», «Bütün Halklar Kardeştir» «İleri Demokratik Düzen» belgileri ortalığı çınlattı. Batman, Ergani köylüleri ve birçok demokratik örgüt geceye mesaj yollayarak sıcak dayanışmalarını göstermişlerdir.

yılmaz güney'e özgürlük!

Ülkemizde düşünce ve örgütlenme özgürlüğüne konan sınır ve yasaklar, yalnız Ceza Kanunu'nun 141 ve 142. maddelerinde değil, hayatın her alanında görülüyor. Pek çok ilerici, yurtsever insanın çeşitli nedenlerle özgürlükleri kısıtlanabiliyor.

Yılmaz Güney olayı da, düşünce ve örgütlenme üzerine konan yasakların bir parçası.

Yılmaz Güney yapıtlarında ülkesinin, insanlarının sorunlarını işlemiş, bu yüzden de geniş kitlelerin sempatisini kazanmıştır. Ancak egemen güçler, onun gerçekçi yapıtlar vermesini engellemek istemişlerdir. Ve Yılmaz Güney üç yıldır hapistedir. Üç yıldır eli kolu bağlıdır, ürün verememektedir.

Bugün gelişen demokrasi hareketi, düşünce ve örgütlenme özgürlüğüne konan yasakları zorluyor. Yılmaz Güney'e, tüm siyasi tutuklu ve mahkumlara özgürlük istemleri çoğalıyor. Yeni hükümet bu istemlere kulak vermek zorundadır. Düşünce ve inançlardan dolayı cezaevlerine kapatılmış tüm tutuklu ve mahkûmlara özgürlükleri iade edilmelidir.

ULUSLARARASI ÖĞRENCİLER BİRLİĞİNİN NOTRON BOMBASINA HAYIR KAMPANYASINA

KATILIN !

«Başkan Carter·

...... Önlenemediği takdirde, yeni ve denetimsiz bir silahlanma yarışına yolaçacak nötron bombasının geliştirilmesini ve üretimini şiddetle protesto ederiz.

... nötron bombasının yasaklanmasını istiyoruz!

İmzalar ...»

Göndericiler imza yerine imzalarını attıktan sonra, iki küçük boşluğa İngilizcede biz anlamına gelen We, eğer gönderecek tek kişiyse I sözcüğünü yazmalıdırlar. Posta ücreti 9,5 TL'dir.

Gönderilecek adres ise şöyledir:

President James Carter
The White House
Washington, D. C.,
Amerika Birleşik Devletleri

President Carter:

...... strongly protest against the development and production of the neutron bomb which, if not prevented, will lead to a new and uncontrolled escalation of the arms race.

...... demand the banning of the neutron bomb!

Signatures ....

Uluslararası Pablo Neruda Yarışması Sonuçlandı

Uluslararası Öğrenciler Birliği'nin çağrısına uyarak, genç sanatçılar, sanat öğrencileri ve amatör sanatçılar yapıtlarını anti-emperyalist dayanışma ülkülerine adayarak Pablo Neruda yarışmasına gönderdiler. Uluslararası yarışmaya 40'dan fazla ülkeden 200'ün üstünde yapıt katıldı.

Okuyucularımızın bildiği gibi, bu yarışmayı sanat çevrelerine duyuran İYG, genç sanatçıların ürünlerinin gönderilmesinde de kolaylık sağlamıştır. Türkiye, bu yarışmaya en fazla ürünle katılan ülke olmuştur.

Prag'da bulunan Uluslararası Seçici Kurul'un açıkladığı sonuçları aşağıda yayınlıyoruz:

EDEBİYAT:
1 — İsimsiz Yazar (Uruguay)
2 — Jaroslava Janovska (Çekoslovakya)
3 — Cameli Senaya (Gana)

GÜZEL SANATLAR:
1 — Mükremin Mungan -Heykel- (Türkiye)
2 — Alberto Texier -Resim- (Şili)
3 — Tahir Amed Saleh -Resim- (Sudan)

MÜZİK:
1 — Pham Tuyen (Vietnam)
2 — Mustafa Aicha (Fas)
3 — Ödül verilmedi.

FOTOĞRAF:
1 — Vladimir Birgus (Çekoslovakya)
2 — Markus Bek (Federal Almanya)
3 — Peter Meissner (Demokratik Almanya)

İGD foto-film kolu fotoğraf yarışması düzenledi.

İGD Foto-Film kolu «Öğrenim Özgürlüğü ve Can Güvenliği» konulu bir fotoğraf yarışması açmıştır. Tüm genç sanatçılara açık olan yarışma ile ilgili ayrıntılı bilgiyi aşağıda veriyoruz:

Konu:
Öğrenim Özgürlüğü ve Can Güvenliği

Amaç:
Tırmanan faşizmi sergilemek, öğrenim özgürlüğü ve can güvenliğini ortadan kaldırmaya çalışanların karşısında, demokrasi saflarında fotoğraf sanatı ile yer almak.

Son katılma tarihi:
30 Mayıs 1978

Katılma koşulları:
— Yarışma tüm fotoğrafçılara açıktır.
— Fotoğraflar, siyah-beyaz, renkli olabilir.
— Her formatda, dia-pozitifler ile de katılabilinir.

Boyutlar:
Fotoğrafta, uzun kenar 24 cm. olmalıdır.
Dia-pozitif ise normal boyutunda olmalıdır.
YARIŞMAYA EN FAZLA (5) YAPITLA KATILABİLİNİR.

Seçici Kurul:
İsa ÇELİK .... Fotoğraf sanatçısı
Onat KUTLAR .... Sinema yazarı
Hilmi ETİKAN .... DİSK Foto-Film Merkezi sorumlusu
İbrahim AKYÜREK ... İFSAK genel sekreteri
Ahmet YÜZÜAK ...... İGD Foto-Film sorumlusu

Ödüller:
1. Plaket ve 12 kitaptan oluşan bir dizi
2. Plaket ve 8 kitaptan oluşan bir dizi
3. Plaket ve 6 kitaptan oluşan bir dizi
3.'den sonraki dikkati çeken yapıtlara çeşitli ödüller.

Açıklama:
Yarışmacı, bir zarfa, adını, soyadını, mesleğini, yaşını ve adresini yazarak, bir rumuz seçerek ayrı bir zarfa koyup rumuzu da yapıtının arkasına yazmalıdır.

Fotoğraf hakkında, çekildiği yer, varsa olayı, tarihini açıkça belirtmelidir.

Fotoğraflar, yarışma sonucu oluşacak sergiden sonra iade edilecektir.

Yapıtlar basın aracılığı ile yayınlanacaktır. Yarışmada dağıtılacak kitaplar KONUK, SORUN, ÜRÜN yayınevlerinden sağlanmıştır.

Yapıtların Gönderileceği Adres:
İGD - İlerici Gençler Derneği,
FOTOĞRAF YARIŞMASI, Aksaray Cad.
Mesihpaşa Mah. Kat: 5, No. 5
Lâleli - İSTANBUL

ÜLKEMİZDE KARİKATÜR



Son birkaç yılda karikatürümüzde hızlı bir gelişme vardır. Gelişmenin (sosyalist ülkelerdeki gelişmeye bakarak) çok hızlı bir düzeyde olmadığı söylenebilir. Bu doğrudur ama doğru olduğu kadar da doğaldır. Sosyalist ülkelerde karikatür toplumsal gelişmeye bağlı olarak rayına oturmuştur. Ülkemizdeki gelişmeyle söylemek istediğimiz karikatürümüzün önceden beri var olan **«darlık»**tan, kısırlıktan kurtulmuş olmasıdır. Bu «darlık» karikatür anlayışında da karikatürcülerde de kendini göstermiştir. Karikatür tarihimizin oldukça eski olmasına rağmen olayları çeşitli yollarla anlatma olanağı olan karikatürün alanı oldukça sınırlanmıştır. Karikatür, ada masallarına veya basit kaba mizaha indirgenmiştir. Günümüze kadar «Karikatür» denilince birkaç kişi aklımıza gelirdi. Bu kişilerin karikatürümüze olan katkıları yadsınamaz, ama karikatürdeki dar anlayışın karikatürün gelişmesini engellediği de bir gerçektir. Gerçi Cem, Cemal Nadir, Yalçın Çetin vb. bu darlığı yıkmaya çalışan karikatürcülerimiz olmuştur, fakat bu genelleme yapmamızı engellemiyor. Çünkü günümüze kadar olan karikatür tarihine bu darlık ağırlığını koymuştur. Artık bu darlık yıkılmış, «Karikatür» kavramı netleşmiş, alanı belirlenmiştir.

Ülkemizde işçi sınıfı hareketi, sınıf savaşımı her geçen gün hızlanıyor, saflar net olarak belirleniyor. Tüm emekçi kesimler çalışmalarıyla, örgütleriyle işçi sınıfının yanında yer alıyorlar. Karikatür ve karikatürcüler de bu savaşımdan ayrı tutulamazlar Karikatürde darlığı yıkan da budur. **İşçi sınıfının görüşünden kaynaklanan sanat anlayışı (Sosyalist Gerçekçilik) karikatüre damgasını vurmuştur.** Karikatürcüler bununla karikatürün ne olması gerektiğini yanıtlamışlardır.

Her geçen gün gelişen ve güçlenen işçi sınıfı hareketi karikatür sanatının da niteliğini değiştirmiştir. Sınıfsal bir öz taşımayan, sadece «güldüren» karikatür artık kitlelere bir şey vermez olmuştur. Sınıf savaşımının karikatür sanatına etkisi en açık olarak Maden-İş'in MESS'e karşı grevlerinde görülmüştür. İlerici-yurtsever karikatürcülerimiz birçok fabrikanın duvarlarını, dayanışmayı ve savaşım azmini dile getiren dev karikatürlerle süslemişlerdir.

Sınıf savaşımının böylesine keskinleştiği ve ilerici, yurtsever karikatürcülerinde bu savaşıma çizgileriyle etkin olarak katıldığı bir dönemde toplanan Karikatürcüler Derneği 8. Olağan Genel Kurulu, karikatürcülerin savaşımlarında yeni perspektifler açmıştır. Genel Kurul, ulusal ve uluslararası örgütlenmenin geliştirilmesinin önemi üzerinde etkin kararlar almış ve bu kararların en kısa zamanda hayata geçirilmesi için girişimlerde bulunmayı kararlaştırmıştır.

bu kitabı mutlaka okuyun

"ANARŞİZM-TROÇKİZM-MAOİZM"

(B. Leibzon, Ürün Yayınları, 184 Sayfa, Eylül 1977)

Ülkemizde gelişen ilerici gençlik hareketinin önünü tıkama çabaları, ideolojik alanda da kıyasıya sürüyor. İşbirlikçi burjuvazinin, gençlik düşmanı gerici-faşist güçlerin yanı sıra, anarşist, troçkist, maocu ve bunların kırpıntısı, bileşkesi olan goşist akımlar da; işçi sınıfı hareketine ve onun yolundan yürüyen gençliğe karşı, amansız bir saldırı sürdürmekteler.

Bu saldırıları püskürtebilmenin yolu, bu akımları ideolojik ve politik alanlarda yenilgiye uğratmakla olanaklıdır. Bu da sapık akımların ideolojik ve politik kökenlerini öğrenmekten geçer. Boris Leibzon'un: «Anarşizm, Troçkizm, Maoizm» adlı yapıtı, gençliği bilgilendirmesi ve ideolojik birçok soruna ışık tutması açısından; okunması zorunlu bir kitaptır. Kitap 8 ana başlıktan oluşmakta ve anarşist, troçkist, maocu akımların; birleştikleri ortak noktalar ile ayrılık noktaları oldukça geniş bir biçimde incelenmekte, sınıfsal karakterleri ve teorik temelleri özlü bir biçimde anlatılmaktadır.

Anarşizm, troçkizm ve maoizmin; genel ve özel nitelikleri; felsefi ve teorik temelleri; anti-leninist sürekli devrim konusundaki ortak görüşleri; barış savaşımını kasıtlı olarak çarpıtmaları; savaşa oynayan çizgileri; kişiliği putlaştırmaları; kişilerin tarihsel rollerinin abartılması; emeğin askerileştirilerek baskı ve yıldırı tapıncından başka bir şey olmayan «kışla komünizmi»ne inanmaları, ideolojik kökenleri ile birlikte net bir biçimde anlatılıyor.

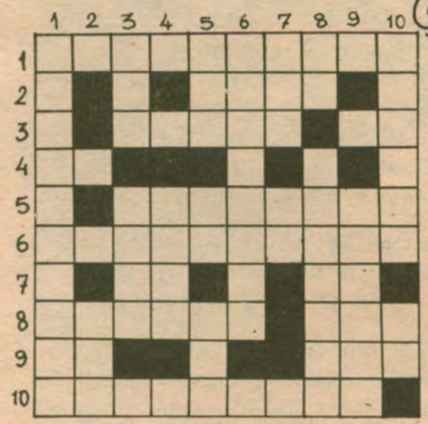
Tüm anti-emperyalist, anti-faşist güçlerin cephe ve eylem birliğini sabote etmeye, sekter, grupçu görüşler dayatarak, ortak eylem platformunu parçalamaya çalışan akımların, yanılgısı konusunda, Leibzon şöyle diyor: **«Marksist-Leninistler, namuslu ve içten devrimcilerin yalnızca kendi saflarında bulunduğu düşüncesinden uzaktırlar. Marksist görüşleri paylaşsınlar veya paylaşmasınlar, emperyalizme karşı bütün savaşanları sevinçle selamlarlar. Sadece kendi putlarına tapanları devrimci olarak kabul eden maocuların fanatik sekterliği komünistlere yabancıdır.»**

«Ancak, Marksizm, partiler ve insanlar hakkında, söylediklerine değil, fakat davranışlarına bakarak yargıda bulunmayı öğretir. Bugün devrimci olmak, insanlığın ilerleme yolunun üzerinde dikilen başlıca engel emperyalizme karşı savaşmak demektir. Her kim bu savaşımı engellerse, anti-emperyalist cephe saflarında bölünme yaratır; ardında gizlendiği bütün sözlere karşın, kendini devrimci safların dışında bulur.» (Sayfa 181 - 182)

Tüm ilerici gençler bu kitabı, sapık akımlar karşısında ideolojik silahı daha etkili ve güçlü kullanabilmek için mutlaka okumalıdırlar. Okumalı, fakat daha da önemlisi tartışmalıdırlar.

BİZİM KÖŞEMİZ

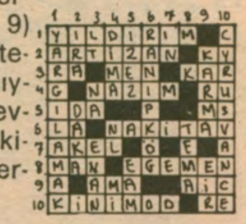
Bulmaca Köşemiz

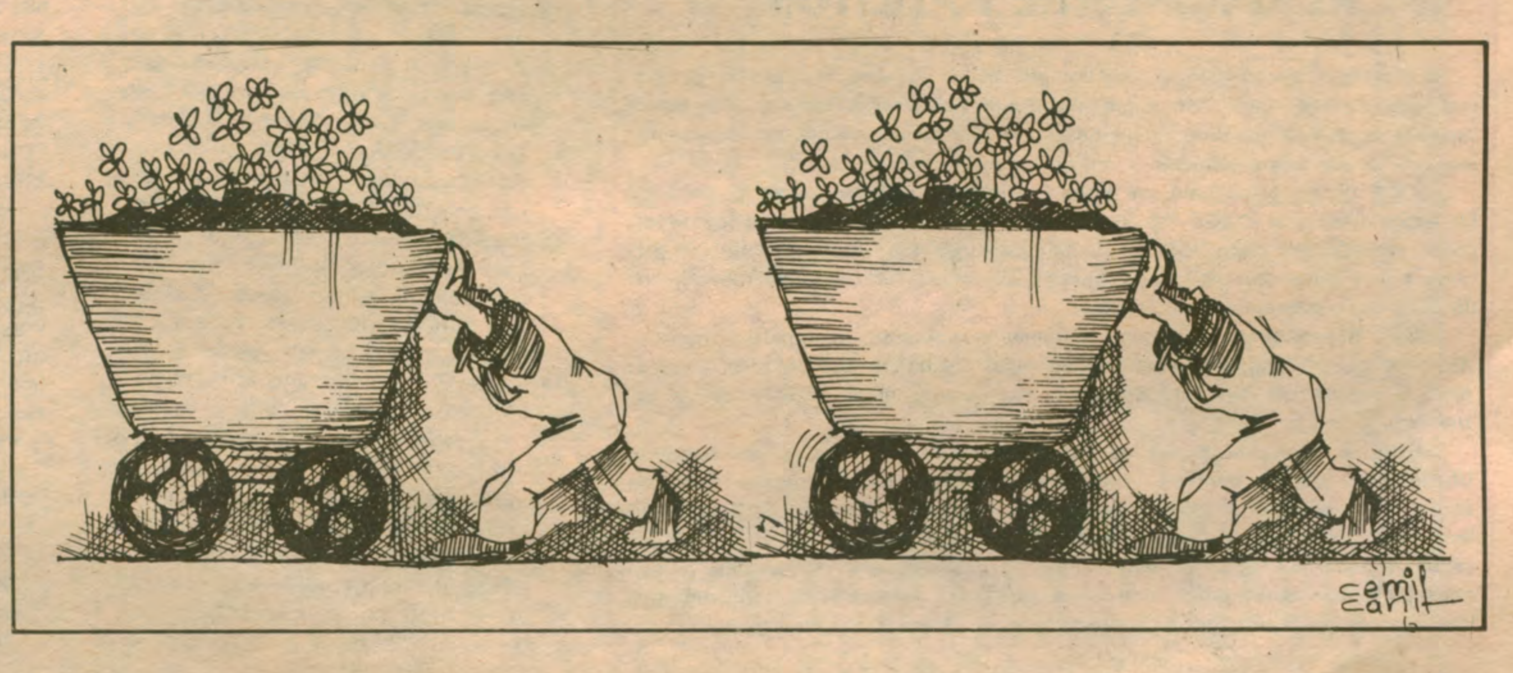


Soldan Sağa: 1) Üretim araçlarının burjuvazinin mülkiyetinde olduğu ekonomik düzen 2) Kimyada aldahitler gurubundan optikçe aktiflik gösteren bir bileşiğin adı 3) Tersi bir şeyin yapılıp bitmiş olduğunu ifade eden bir kelime - Kimyada osmiyumun simgesi 4) Mum, odun gibi maddelerin yanması sonucu oluşan karbon taneciklerine denilir 5) Bir silahın kullanılmaya başlanmasını engellemek için söylenen emir 6) Son birkaç yıldır işçi sınıfı hareketinin büyük bir gelişme içinde olduğu, faşizmi yıktığı batıdaki komşu ülkenin adı 7) Kısa bir zaman - Bir hayret ifadesi 8) Tanınmamak için yüze geçirilen örtünün birinci tekil şahısta kullanılmış şekli - Mısır'da bir nehir 9) İsim - Ankara'da ilerici bir tiyatronun adının kısaltılmış şekli 10) Faşizmin kitleler tarafından lanetlenmesiyle kendini günümüzde yeni biçimlerde göstermeye çalışan ve bazı Avrupa ülkelerinde de son günlerde kendini gösteren hareketi yürüten kişiye denilir.

Yukardan aşağı: 1) Ülkü ocaklı Mehmet Acar tarafından öldürüldüğü bildirilen ilerici yurtsever arkadaşımızın adı 2) Tersi tavır, davranış anlamında kullanılan bir kelime 3) Tersi, ülkemizde sermayenin vurucu gücü durumundaki faşist partinin kısa adı - Tersi ikinci tekil şahısın «e» halinde kullanılmış şekli 4) Karada büyük kullanım olanaklarına sahip olan paletli savaş aracı 5) Tersi kabarma - Bir dikdörtgenin kısa olan kenarına denilir - Bir göz rengi 6) Her türlü devlet biçimini reddeden, işçi sınıfı bilimine düşman bir ideolojik akım 7) Tersi yumru köklü bir bitkinin adı - «İple boynundan sallandırarak öldür!» anlamında bir emir 8) Vilayet - Tersi sanat yapan kişiye denilir 9) Marksistlere ve sosyalist sisteme «sosyal faşist» suçlamasıyla saldıran gerici ve karşı-devrimci akımı kabul etmiş olan kişilere denilir 10) Bir isim - Tersi para birimimiz.

ÖNCEKİ SAYININ ÇÖZÜMÜ





ULUSLARARASI GENÇLİK HAREKETİNİN BÜYÜK FORUMU:

DDGF'NİN 10. KONGRESİ TOPLANIYOR

ULUSLARARASI GENÇLİĞİN BİRLİĞİ YOLUNDA İLERİ!

Bugün dünya gençliğinin en yığınsal örgütü olan Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu'nun 10. Kongresi, 22 Şubat - 1 Mart 1978 tarihleri arasında, Demokratik Almanya Cumhuriyeti'nin başkenti Berlin'de toplanıyor.

DDGF'nin 10. Kongresi'nin 22 Şubat 1978'de toplanması kararı, 10 Nisan 1977 tarihinde Havana'da, Federasyon Yönetim Komitesi'nin toplantısında alınmıştı. Özgür Alman Gençliği'nin (FDJ), geleneksel sıcak konukseverliğiyle, Kongre'nin Berlin'de toplanması isteği kabul edilmişti.

İGD 10. KONGRE'YE ÇAĞRILI

Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu, İGD'den bir delegasyonu, Türkiye gençliğini temsilen, Kongre'ye katılmak üzere davet etti. Bu çağrı hükümetin onayını almıştır. Türkiye gençliğini temsilen bir İGD delegasyonu Kongre'ye katılacaktır.

DDGF'nin bu çağrısı İGD ve Türkiye gençliği açısından çok önemlidir. Türkiye gençliğinin merkezi demokratik yığın örgütü İGD ilk defa böyle büyük bir Kongre'ye davetli bulunmaktadır. DDGF'nin İGD'yi 10. Kongresi'ne çağırması, bir yandan İGD'nin uluslararası alanda tanınmasını simgelerken, diğer yandan bu çağrı, Türkiye gençliğinin zor koşullar altındaki savaşımına gösterilen uluslararası ilgi ve desteği simgelemektedir.

10. KONGRE İGD'YE YENİ DENEYİMLER KAZANDIRACAK

Önümüzdeki birkaç ayın içerisinde ilk olağan kongresini toplayacak olan İGD, DDGF'nin bu Kongresi'ne katılımıyla büyük ve önemli deneyimler kazanacak. 10. Kongre'de varılacak kararlar ve belirlenecek savaşım yolları, İGD'nin ilerideki çalışmalarına ve eylemlerine yol gösterecek. İGD'nin ilk kongresi, işte böyle büyük bir Kongre'den edinilen deneyim ve esinlerin ışığında toplanacak. İGD böyle büyük bir Kongre'de, Türkiye gençliğini temsil eden ilk örgüt olarak, yüksek bir onur kazanacak.

10. KONGRE TÜM KITALARDAKİ GENÇLİĞİN SAVAŞIMINA IŞIK TUTACAK

Kongre tüm DDGF üye ve dost örgütlerinin katılımıyla, bir plenumla açılacak. Bu plenumda örgüt temsilcileri sunulan rapor üzerine konuşmalar yapacaklar (tüm kıtalardan gelen delegasyonlar, bu açılışta kaynaşacaklar).

Kongre'nin en önemli çalışma yollarından biri, aynı kıta gençlik örgütlerine ortak sorunlarda birarada çalışma, görüşme, görüş alışverişinde bulunma olanağı veren kıtasal toplantılardır. Aynı kıtadan gençlik örgütleri ortak sorunların tartışır, ortak kararlar alırlar ve birleşik eylemler koordine ederler.

Avrupa gençlik örgütleri temsilcileri örneğin, kıta çapında sorunları, gelişmeleri ve eylemleri Avrupa Komisyonu'nda gözden geçirecekler. Alınacak ortak kararları bu yolla belirleyecekler. Kıtasal konularda görüş, deneyim alış-verişinde bulunacaklar.

10. KONGRE, SİLAHSIZLANMA, YUMUŞAMA, BARIŞ İÇİN ETKİN KARARLAR ALACAK

Kongre'de ele alınacak konulardan biri de silahsızlanma, yumuşama ve barış için dünya gençliğinin savaşımları ve çabaları olacak. Tüm dünyada gençliğin bu uğurda yaptığı eylemler gözden geçirilerek, eylemleri daha etkili kılma yolunda kararlar alınacak. Politik yumuşamanın askersel alana uzanması gereği vurgulanacak. Silahlanma yarışının, özellikle askersel bütçelerin kısılması yoluyla yavaşlatılması istenecek. Nötron Bombasının üretiminin ve geliştirilmesinin önlenmesi için gençlik örgütlerinin ne gibi savaşlar verebilecekleri bir karara bağlanacak. Aynı anda, tüm devletler tarafından nükleer silah üretiminin durdurulması, askersel blokların aynı anda ortadan kaldırılması yolundaki dünya gençliğinin büyük arzusu belirtilecek. Dünya gençliğinin Nötron Bombasına karşı ortak eylem günü olan 24 Şubat'ın, Kongre'nin zaman aralığında olması, Nötron Bombasına karşı dünyanın her yanında yankılanacak güçlü bir sesin Kongre'den yükselmesi olanağını verecek.

KONGRE, GENEL GENÇLİK SORUNLARININ ÇÖZÜMLEMESİNİ YAPACAK

Sömürü koşullarında yaşayan gençlerin yaşam, çalışma, öğrenim görme, dinlenme ve kültürel hizmetlerden yararlanma gibi hakları Kongre'de titizlikle işlenecek. Bu hakların yalnız yasalarda kalması, uygulanmaması yüzünden doğan ve gençlik arasında çok yaygın bulunan işsizlik, öğrenim görme özgürlüğünün kısıtlanması, uyuşturucu ilaç kullanma, «Amerikan yaşam tarzı» gibi yoz yaşam sorunlarına karşı savaşımda etkin öneriler getirilecek. Genel gençlik haklarının sağlanması için savaş yolları aydınlatılacak, bu konuda ulusal gençlik örgütlerinin ortak çalışmaları araştırılacak.

ABD emperyalizminin insan hakları çığırtkanlığı açığa vurularak, onun hem kendi ülkesindeki insan haklarının çiğnenmesinden ve hem de diğer ülkelerdeki faşist cinayet şebekelerine, dünyanın en kanlı mafiası CIA eliyle verilen destekten dolayı suçlanacak. Helsinki Nihai Senedi'ne imza atan ülkelerde, hükümetlerin gençliğin yaşamsal sorunlarına, haklarına ne derece ilgi gösterdikleri somut bilgilerle aydınlığa kavuşturulacak.

10. KONGRE GENÇLİK ÖRGÜTLERİ ARASINDA İŞBİRLİĞİNİ GÜÇLENDİRECEK

Kongre, gençlik örgütleri arasında işbirliğinin güçlenmesine büyük katkıda bulunacak. Dünyanın her bir kıtasından gelen gençlik örgütleri, Kongre'de birbirleriyle daha sıkı bir bağ içinde çalışma yollarını bulacaklar. Bu, onlara ileride yapabilecekleri ortak eylemleri, çalışmaları belirleme olanağı tanıyacak. Ayrıca Kongre'deki birlikte çalışmalar, gençlik örgütlerinin deneyimlerinin zenginleşmesine, görüşlerinin daha da güçlenmesine, pratik hayatta daha doğru kararlar uygulamasına katkıda bulunacak.

Kongre'de ele alınacak konulardan birisi de, gençliğin savaşımına katkısının ne denli büyük olduğu bilinen gençlik basını olacak. Gençlik basınının bugünkü durumu değerlendirilerek, niteliği, ne uğruna savaşım verdiği daha bir aydınlığa çıkacak. Ayrıca, çeşitli ülkelerde gençlik basının önüne tekeller tarafından çıkarılan engeller ve bu engelleri etkisizleştirmek için alınabilecek önlemler gözler önüne serilecek.

Yeni Uluslararası Ekonomik Düzen de Kongre gündemi içerisinde oluşturulan bir komisyonda işlenecek. Yeni Uluslararası Ekonomik Düzenin gelişmekte olan ülkeler için, dünya barışı ve gerginliğin yumuşatılması için ne büyük öneme sahip olduğu açıklanacak. Kongre sömürgeci, yeni-sömürgesi ekonomik ilişkilerin yerini adil, karşılıklı yarara dayanan yeni ekonomik ilişkilerin alması yolunda, dünya gençliğinin ne gibi çalışmalar yapabileceğini ortaya koyacak.

Kongre sırasında, **Uluslararası Gönüllü Gençlik Dayanışma ve Kardeşlik Servisi (SIVSAJ), Uluslararası Gençlik ve Çocuk Hareketi Komitesi (CIMEA) ve Uluslararası Gençlik Turizmi ve Gençlik Değişim Bürosu (BITEJ)** gibi, Federasyona bağlı örgütlerin çalışmaları da yer alacak. DDGF'ye bağlı örgütlerin kendi iç kongre veya konferansları da 10. Kongre sırasında yapılacak.

DDGF'nin 10. Kongresi ertesinde, 11. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali için Uluslararası Hazırlık Komitesi'nin 4. Toplantısı var. Toplantı, Festival için son durumu gözden geçirerek, Festivalin canlı ve yaşam dolu geçmesi için son kararları alacak. DDGF'nin 10. Kongresi, Festival için son hazırlıkların hızlanmasını da birlikte getirecek

10. KONGRE, ULUSLARARASI GENÇLIĞIN BİRLİĞİNDE İLERİ BİR ADIMI OLUŞTURACAKTIR.

DDGF'nin 10. Kongresi dünya gençliğinin birliğinin güçlenmesinde büyük bir adım olacaktır. Emperyalist çevreler dünya gençliğinin birliğini, somut dayanışmasını kırmak, uluslararası gençlik hareketini parçalamak için ellerinden geleni ardlarına koymamışlardır. İlerde de koymayacaklardır. Ancak, dünya gençliğinin böyle geniş kitlesini, çeşitli yönelim ve eğilimine sahip örgütlerini ortak bir platforma getiren DDGF'nin, 10. Kongre'sinin bu birliği daha da güçlendireceğine güveniyor, inanıyoruz. Dünya gençliğinin birliği daha da güçlenecek, birlik ve dayanışma bayrağı daha yükseklere asılacaktır.

Yaşasın Dünya Gençliğinin Yığın Orgütü DDGF!
DDGF 10. Kongresi'ne Selam!
Yaşasın Dünya Gençliğinin Anti-emperyalist, Anti-faşist Birliği!
Anti-emperyalist Dayanışma, Barış ve Dostluk İçin İleri!

İGD, DDGF'NİN 10. KONGRESİ'NE KATILIYOR.

Uluslararası dünya gençlik hareketinin büyük forumu olacak Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu'nun 10. Genel Kongresi hakkında, İGD Genel Başkanı A. Muhtar Sökücü gazetemize özel bir demeç vermiştir. Sökücü demecinde özetle şöyle demiştir.

«DDGF dünya gençliğinin en geniş kesimlerini bağrında tutan uluslararası bir yığın örgütüdür. DDGF, 10. Genel Kongresi için İGD'den bir delegasyonu davet etmiştir. Bu çağrı İGD tarafından coşkuyla karşılanmış, Kongre'ye katılma kararı alınmıştır. İGD'nin Kongre'ye katılması Türkiye gençlik hareketinde yeni bir canlanmaya yolaçacaktır.

İçişleri Bakanlığı'nda yaptığımız görüşmeler sonunda, hükümetten, bir İGD delegasyonunun Kongre'ye katılmasında hiçbir sakınca bulunmadığı yolunda onay alınmıştır. Bir İGD delagasyonu dünya gençliğinin bu yüce forumuna katılacaktır.

DDGF 10. Kongresi dünya gençlik hareketinde şanlı bir forum olacaktır. Uluslararası gençlik hareketi tarihi sayfalarına geçecektir. Kongre, DDGF'de somutlanan dünya gençliğinin birliğini parçalama yönündeki gerici girişimleri boşa çıkaracak, bu birliği daha da güçlendirecektir. Dünya gençliğinin çeşitli yönelim ve eğilimini temsil eden gençlik örgütleri temsilcileri, dünya gençliğinin anti-emperyalist, anti-faşist birlik ve dayanışmasını güçlendirmek için, Kongre'de büyük gayretler sarfedecekler. Buna inancımız tamdır.»